

ਮੁੱਖ ਬੰਧ

“ਕਨੂੰਨੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਵਿੱਚ ਜਵਾਨੀ ਸਾਖ” ਇੱਕ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਮੁੱਢ ਗ੍ਰੇਟਰ ਟੋਰੰਟੋ ਏਰੀਆ ਵਿੱਚ ਵੱਧਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ “ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਖਾਸ ਮੌਕੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਿਸੇ ਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇਣਾ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ੋਰਾਵਰੀ ਜਾਂ ਦਬਾਅ ਮਾਪਿਆਂ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। “ਵਿਚੋਲੇ ਰਾਹੀਂ ਵਿਆਹ” ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਨਾਲੋਂ ਅੱਡ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਵਿਆਹ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁੰਡੇ ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਆਖਰੀ ਫ਼ੈਸਲਾ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਖਾਸੀਅਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।¹ ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਤਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੌਣ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਸਹਿਮਤੀ (ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਗੈਰ ਮੌਜੂਦਗੀ) ਦਾ ਕੀ ਰੂਪ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਗੈਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਸੰਦਰਭ ਕਿਵੇਂ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬਰਾਦਰੀ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ “ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ” ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਮਜਬੂਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਰੀਤ ਹੈ ਜਾਂ “ਜੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ” ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ?

ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ, ਵੱਖ ਵੱਖ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਸਮਾਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਰਿਵਾਜ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਬਰਾਦਰੀ ਵਿੱਚ ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਨੂੰਨੀ ਬਣਾ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜੋ ਖਾਸ ਸਾਊਥ ਏਸ਼ੀਅਨ ਬਰਾਦਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।² ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸੂਬਾਈ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਰੂਪ ਫੌਰੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੌਮੀ ਜਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਕਾਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲਮੇਰੀ-ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਾਭ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘੱਟ-ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਾਭ ਚੋਣ, ਚੱਕਰ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।³ ਇਹ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ,

¹ ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਹਿਮ ਆਨਲਾਈਨ ਸਰੋਤ ਲਈ, <http://www.forcedmarriages.ca> ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰੋ

² ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ 2015 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕੈਨੇਡਾ ਦਾ ਬਿੱਲ ਐਸ-7 ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾ *ਵਹਿਸ਼ੀ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਰਿਵਾਜ ਲਈ ਜ਼ੋਰੇ ਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਐਕਟ* ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਦੇ ਵਰਤਾਰੇ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕੋਡ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਡਰਲ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ।

³ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਵੇਖੋ, ਸ਼ਿਰੀਨ ਰਜ਼ਾਕ, ਕਾਸਟਿੰਗ ਆਉਟ: ਦੀ ਏਵਿਕਸ਼ਨ ਆਫ ਮੁਸਲਿਮਜ਼ ਫ੍ਰਾਮ ਵੈਸਟਰਨ ਲਾਅ ਏਂਡ ਪੋਲਿਟਿਕਸ (ਟੋਰੰਟੋ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਟੋਰੰਟੋ ਪ੍ਰੈਸ, 2008)

ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਵਰਗੇ ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਨੈਜਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾਗਰਿਕ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਬਾਰੇ ਸਹਮਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੀ ਸਿਆਸੀ ਤਰਕੀਬ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਹੈ।

ਕਨੂੰਨੀ ਅਰਥ ਵਿੱਚ "ਨੈਜਵਾਨ" ਇੱਕ ਦੂਹਰੇ ਮਤਲਬ ਵਾਲਾ ਵਰਗ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੇ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ-ਲਾਈਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਅਕਸਰ ਅਠਾਰਾ (18) ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮਨੋਨੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 18 ਦੇ ਹੇਠ ਨਾਬਾਲਗ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ ਸੂਬੇ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਰੇ ਨਾਬਾਲਗ, ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਛੇ ਸਾਲ ਅਤੇ ਸੋਲਾ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਦੀ ਇੱਕ ਖੱਡ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਨੂੰਨ ਉਸ ਫਰਕ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਪਰ ਕਨੂੰਨ ਫਰਕ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸ ਇਰਾਦੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਨੈਜਵਾਨ ਸਾਖ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਭਾਗੀਦਾਰੀ 'ਤੇ ਕਨੂੰਨੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੱਦ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਨੈਜਵਾਨ ਕੋਲ ਕਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਰ ਸ਼ੇਰ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਇੱਕ ਨੈਜਵਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸਮਝਦਾ, ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੀ ਅਕਲਮੰਦ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਨੈਜਵਾਨ ਸਾਖ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੇ ਕਨੂੰਨੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਇਹ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਤਿੰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਨੈਜਵਾਨ ਸਾਖ ਦੀ ਕਨੂੰਨੀ ਬਹਿਸ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਤਿੰਨ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਹਨ: ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ, ਸਰਪਰਸਤੀ, ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਹਿਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੇ ਜੁਡੀਸ਼ਰੀ ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਕਿਉਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮਰੱਥਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਾਲੀਮੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਤਿੰਨ ਧੁਰੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਫਿਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਭੜਕਾਊ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਮੁਖਾਤਬ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਤਿੰਨ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਵਿਆਪਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਦਰਭ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। “ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ” ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਲਈ ਨਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਸਾਥੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰਥ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕਿ ਕਿਸੇ (ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲਾਸਮੇਟ ਵੀ) ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਬਗੈਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੇ ਕੋਈ ਉਲਟਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ “ਤੁਸੀਂ ਇਨਕਾਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ/ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ?” ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਦੇ ਵੱਡੇ ਦਬਾਅ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਡਰ (ਅਸਲੀ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤਾ) ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਇਨਕਾਰ” ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਪੱਕਾ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਮਿਲਦੀ ਸਭ ਸਹਾਇਤਾ (ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਹੋਰ)। ਪਰ ਮੰਨ ਲਓ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਹੋਣ ਤੇ “ਨਾ” ਕਹਿਣਾ ਹੋਵੇ? ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਅਤੇ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਕਨੂੰਨ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕੀ ਕਰੇਗਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨੀ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਨੂੰਨੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਨੌਜਵਾਨ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਅਤੇ ਆਰਾਮ (ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਮਜਬੂਰੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਚਰਚਾ ਦਾ ਮਕਸਦ ਨੌਜਵਾਨ ਲਈ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਜਾਹਿਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੋਨਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਨਾ ਪਹੁੰਚੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਲਈ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ‘ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਊਥ ਏਸ਼ੀਅਨ ਲੀਗਲ ਕਲੀਨਿਕ ਉਨਟਾਰੀਓ (ਸਾਲਕੋ) ਅੱਗੇ ਲਿਆਇਆ ਹੈ। ਸਾਲਕੋ ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਟਰੈਕ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮੁੱਦੇ ‘ਤੇ ਐਨਜੀਓ, ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਅਦਾਰੇ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਦਾਰੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਆਗੂ ਹੈ। ਟੋਰੰਟੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਸੰਸਥਾਗਤ ਘਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤਾ ਹੈ। ‘ਪਾਮੇਲਾ ਕਲਾਸੇਨ’ ਅਤੇ ‘ਰਿਲੀਜਨ ਇਨ ਦੀ ਪਬਲਿਕ ਸਫ਼ਿਅਰ’ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਨੂੰ ਸਫਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਗੇਤੀ ਗੋਦ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੀ। ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਫੈਕਲਟੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਡੀਨ ਮੇਯੇ ਮੇਰਾਨ ਨੇ ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਫੈਕਟਰ-ਇਨਵੈਂਟਾਸ ਸੋਸ਼ਲ ਵਰਕ ਦੀ ਫੈਕਲਟੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਡੀਨ ਫਾਏ ਮਿਸ਼ਨਾ ਨੇ ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਖਰੜਾਕਾਰ, ਪਰਸਿਆ ਏਤੇਮਾਦੀ ਦੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਅਹਿਮ ਫੰਡ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੇ। ਡੀਨ ਮਿਸ਼ਨਾ ਨੇ ਇਹ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ‘ਤੇ ਇੱਕ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਫੋਰਮ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਰਾਦਰੀ ਵਿੱਚ ਆਗੂ ਵਰਕਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਲਾਅ ਇਨ ਐਕਸ਼ਨ ਵਿਧਇਨ ਸਕੂਲਸ (ਐਲਏਡਬਲਿਊਐਸ) ਦੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਾਰਾਹ ਪੇਲ ਨੇ

ਕਲਾਸਰੂਮ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਲਾਭਦਾਇਕਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਇੱਕ ਟੀਚਰ ਫੋਕਸ ਗਰੁੱਪ ਦੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨੀ ਕੀਤੀ। ਅਖੀਰ 'ਚ ਇਹ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਜਸਟਿਸ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸਾਕਾਰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਰਿਵਾਰ, ਯੂਥ ਅਤੇ ਬਾਲ ਵਿਭਾਗ (ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰ ਮਿਸ ਹੂਰੀ ਹੈਮਬੇਯਾਂ) ਹਿਮਾਇਤ ਅਤੇ ਹੌਸਲੇ ਦੇ ਚੱਲ ਸਰੇਤ ਸੀ। ਇਹ ਅਦਾਰੇ ਅਤੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਹਕੀਕਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮੋਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਅਹਿਸਾਨਮੰਦ ਹਾਂ।

ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਇੱਕ ਟੀਮ ਦਾ ਜਤਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਸਮਰਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਾਲੀਮੀ ਦਖਲ ਨੂੰ ਵਤਆਰ ਦੀ ਗੁੰਝਲਤਾ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਦੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਦਰਦਨਾਕ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਣ ਨੂੰ ਅਗਾਂਹ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਣਗੇ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪਰਿਵਾਰ ਕਨੂੰਨ ਵਕੀਲ ਜੇਨਾ ਪ੍ਰੀਸਟਨ ਨੇ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਕਨੂੰਨੀ ਉਮਰ, ਵਿਆਹ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ, ਸਰਪਰਸਤੀ, ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਕਨੂੰਨੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਕਨੂੰਨੀ ਖੋਜ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਣਥੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਚੰਗੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੇ ਸਫੇ ਵਿੱਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰਸਿਆ ਏਤੇਮਾਦੀ ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਖਰੜਾਕਾਰ ਸੀ। ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਇਸ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ, ਟੀਚਰਾਂ ਦੇ ਗਰੁੱਪ, ਅਤੇ ਬਰਾਦਰੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲ ਸਲਾਹ ਦੀ ਰੇਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਖਰੜੇ ਉੱਤੇ ਮੁੜ ਮੁੜ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਜੇਨਾ ਅਤੇ ਪਰਸਿਆ ਦੇਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਬਗ਼ੈਰ ਕਾਮਯਾਬ ਨਾ ਹੁੰਦਾ; ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਦਾ ਦਿਲ ਅਤੇ ਰੂਹ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਮਦਦਗਾਰ ਖੋਜ ਇਸ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਚ ਸਟੀਫਨ ਬਲੇਅਰ ਨੇ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਤੱਕ ਸਾਡੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ 'ਤੇ ਜਰੂਰੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਐਲਨ ਹੂਕਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਨਿਵਿਰਤੀ ਤੋਂ ਮੁੜ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰਥ ਰਹੇ ਇਹ ਸਾਡੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਸੀ। ਐਲਨ ਦਾ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕੈਰੀਅਰ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਕਲਾਸਰੂਮ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਟੇਰੰਟੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਕੂਲ ਬੋਰਡ 'ਚ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਡਿਜ਼ਾਇਨਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ, ਐਲਨ ਦਾ ਉੱਤਮਤਾ, ਅਧਿਆਪਕ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧਤਾ, ਅਤੇ ਕਲਾਸਰੂਮ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਲਈ ਭਾਰੀ ਮਾਣ ਹੈ। ਐਲਨ ਨੇ ਕਲਾਸਰੂਮ ਵਿੱਚ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 2014 ਦੀ ਓਐਚਏਐਸਐਸਟੀਏ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਸੰਸਕਰਨ ਦਾ ਬੀਟਾ-ਟੈਸਟ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਖੀਰਲੇ ਸੰਸਕਰਨ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਸਾਰੂ ਫੀਡਬੈਕ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਾਲਕੇ ਦੀ ਦੀਪਾ ਮੱਟੂ ਨੇ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਲਕੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼

ਨੂੰ ਧੰਨਵਾਦ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਗ੍ਰਾਫਿਕ ਨਾਵਲ ਨੂੰ ਇਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਬਲ ਹੋਈ ਜਿਹੜਾ ਸਾਲਕੇ ਨੇ ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ 'ਤੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਵਾਰਤਾ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਹੌਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ, ਬਰਾਦਰੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਅਤੇ ਆਗੂ ਵਰਕਰਾਂ ਦੇ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ 'ਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਖਾਈ, ਸਾਡੇ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਅਤੇ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੇ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਡਾ ਅਨਵਰ ਐਮ ਇਮੇਨ

ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ

ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਰਿਸਰਚ ਚੇਅਰ ਧਰਮ, ਬਹੁਵਾਦ ਅਤੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ

ਫੈਕਲਟੀ ਆਫ਼ ਲਾਅ

ਟੋਰੰਟੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ

ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਉਮਰ-ਅਧਾਰਤ ਕਨੂੰਨ

ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਉਹ ਉਮਰ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਭਰੇਟ-ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਗਿਆ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਕਨੂੰਨੀ ਨਾਗਰਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਲਈ ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਕ ਮਾਪਿਆਂ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਲਾਟਰੀ ਟਿਕਟ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਹੈ। ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਰੇਕ ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ *ਸੰਵਿਧਾਨ ਐਕਟ 1867* ਦੀ ਧਾਰਾ 92(13) ਮੁਤਾਬਕ ਇਸਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਸਾਰੇ ਸੂਬਾਈ ਕਨੂੰਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸੂਬੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ 18 ਜਾਂ 19 ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਫੈਡਰਲ ਕਨੂੰਨ ਲਈ, ਜੋ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ 'ਤੇ ਸੂਬੇ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ 18 ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਡਰਲ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਵੋਟਿੰਗ ਅਤੇ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਪਾਤਰਤਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਕੈਨੇਡਾ (ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਓਨਟਾਰੀਓ) ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਦੇ-ਅਧਾਰਿਤ ਕਨੂੰਨ ਪਿੱਛੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਤਰਕ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਚ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਾਂਗੇ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮੀ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਅੱਜ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਕਨੂੰਨੀ ਕਾਇਦੇ ਤੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਨੂੰ ਅਸਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਹ ਇੱਕਲਾ ਕਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯੂਰਪੀ ਬਸਤੀਵਾਸੀਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੇਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਕਨੂੰਨੀ ਕਾਇਦੇ ਸੀ। ਆਦਿਵਾਸੀ ਕਨੂੰਨੀ ਪਰੰਪਰਾ ਅਤੇ ਰਵਾਇਤੀ ਆਦਿਵਾਸੀ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੁਨਰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਪੂਰੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਕੁਝ ਕੌਮ ਵਿੱਚ ਅਮਲ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਫੈਡਰਲ ਅਤੇ ਸੂਬਾਈ ਕਨੂੰਨ, ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕਨੂੰਨ (ਮਗਰਲਾ ਰੋਮੀ ਕਨੂੰਨ ਨਾਲੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ) ਉੱਤੇ ਭਾਰੀ ਉਲੀਕਦੇ ਹਨ। ਨੋਰਥ ਅਮੈਰਿਕਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਨੂੰਨੀ ਕਾਇਦੇ 17ਵੀਂ ਅਤੇ 18ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਯੂਰਪੀ ਬਸਤੀਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਆਮਦ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਦਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਵੱਖ ਹੈ, ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਬੱਚੇ, ਨੌਜਵਾਨ, ਅਤੇ ਬਾਲਗਾਂ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤੇ ਤਰਕ ਵੱਲ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ: ਕਨੂੰਨ ਤੁਹਾਡੇ ਉਮਰ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ "ਵੇਖਦਾ" ਹੈ, ਇਹ ਤਰਕ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮ (753ਬੀਸੀ – ਏਡੀ476) ਵਿੱਚ, 25 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਹੇਠ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਲਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਗਭਰੇਟ-ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਉਮਰ ਪੁਰਸ਼ ਲਈ 14 ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਲਈ 12 ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਸੀ। 25 ਤੋਂ ਘੱਟ ਪਰ ਗਭਰੇਟ-ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਕੁਝ ਕਨੂੰਨੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਲਟ ਜਿਹੜੇ ਗਭਰੇਟ-ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਨੈਜਵਾਨਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮੱਧ ਵਰਗ, ਕੁੜੀ ਲਈ 12-25 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਲਈ 14-25 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ, ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਜਾਂ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਇਹ ਨੈਜਵਾਨ (ਸਾਨੂੰ ਅੱਜ ਨੈਜਵਾਨ ਅਤੇ ਨੈਜਵਾਨ ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰੋ, ਜਿਸ ਨੂੰ) ਆਪਣੇ ਆਪ ਕਨੂੰਨੀ ਫ਼ੈਸਲੇ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਕਨੂੰਨ ਅਜੇ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮਰਦ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵੇਖਦਾ ਸੀ। ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਮਰਦ ਦੀ ਗੈਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਇੱਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਵਧੀਆ ਹਿਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਪਰ ਰੋਮੀ ਕਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਇਕ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਅਪਵਾਦ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਗਭਰੇਟ-ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਉਮਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ 25 ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ ਪਰ ਵੱਡੀ ਪਕਿਆਈ ਅਤੇ ਸਮਝ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਜਾਂ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਉਹ 25 ਸਾਲ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਕਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ 25 ਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ *ਵੇਨਿਆ ਆਏਤਾਤਿਸ* ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵੀਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਮਰਦ ਅਤੇ ਅਠਾਰਾ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੀ ਮਹਿਲਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਰੱਥਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੈਜਵਾਨ ਮੁੰਡੇ-ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦਾ ਸਬੂਤ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਸਾਖ ਅਤੇ ਉੱਚ-ਦਰਜੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।

ਕਈ ਸੌ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਮੱਧ ਯੁਗੀ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ, ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨੈਜਵਾਨ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਪਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। 9ਵੀਂ-11ਵੀਂ ਸਦੀ ਤੱਕ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ, ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ 15 ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਨਾਲ 'ਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਉਮਰ ਦੇ ਨੈਜਵਾਨ ਕੋਲ ਲੜਾਈ ਲਈ ਫੌਜੀ ਸਾਜ਼ੇ-ਸਾਮਾਨ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰ (ਜੰਗੀ ਸਮਾਨ) ਪਹਿਨਣ ਅਤੇ ਵਰਤਣ ਲਈ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਜੰਗੀ ਸਮਾਨ ਦੇ ਭਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਨਾਈਟਹੁੱਡ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਹੁਣ ਲੰਮਾ ਦੌਰ ਜਰੂਰੀ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਨਾਈਟਹੁੱਡ ਲਈ ਜਰੂਰੀ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਘੋੜ ਸਵਾਰੀ ਦੇ ਹੁਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਈ, ਮੱਧਕਾਲੀ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਇਹ ਉਮਰ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ 21 ਸਾਲ ਹੋ ਗਈ।

ਜੇ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਫ਼ੌਜ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੇਵਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ 14 ਜਾਂ 15 ਹੀ ਕਾਇਮ ਸੀ।

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਮਰ ਵਰਗ ਦੇ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪਕਿਆਈ ਅਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਮੁੜ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੱਧ-ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੌਰਾਨ, ਫਿਲਾਸਫ਼ਰਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਤਰਕ ਨਾਲ ਸੋਚਣ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਮੁੱਖ ਗੁਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ। ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ, ਪਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਦੇਵੇਂ ਕਨੂੰਨ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੋਚ ਅਤੇ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਬਾਰੇ ਧਾਰਨਾ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਵੱਖ ਉਮਰ ਦੇ ਵਰਗ ਨਾਲ ਵੱਖ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਨੂੰਨ ਸਮਝ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮਰਥਾ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਲਿਹਾਜ਼ਾ, ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵੀ ਨਾਲ ਨਾਲ ਜਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਜਾਰੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇਨਾਂ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੇਟਿੰਗ, ਡਰਾਇਵਿੰਗ, ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਵਿਆਹ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਵਸੀਅਤ, ਸਿੱਖਿਆ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਅਤੇ ਜਿਊਰੀ ਡਿਊਟੀ।

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਰੋਮੀ, ਮੱਧਕਾਲੀਨ ਯੂਰਪੀ, ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਕੈਨੇਡੀਅਨਾਂ ਨੇ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਜਵਾਨੀ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਘੁਮਾਉ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਚੁਣਿਆ ਹੈ?
2. ਰੋਮੀ, ਮੱਧਕਾਲੀਨ ਯੂਰਪੀ, ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਕੈਨੇਡੀਅਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸ-ਕਿਸ ਮਾਪਦੰਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ?
ਉ) ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਪਦੰਡ ਨੂੰ ਦਰਜਾ ਦਿਓ ਅਤੇ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਚੋਟੀ ਦੇ ਦੋ ਮਾਪਦੰਡ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪ ਦੱਸੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਨੂੰਨ: ਬਾਲ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ

ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਕਨੂੰਨ ਬਾਲ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ (ਯੂਐਨ) ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਲ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ 13 ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ,

ਜਾਤ, ਨਸਲ, ਧਰਮ, ਲਿੰਗ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਰੁਤਬੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ ਲਈ, ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ:

- ਮਾਪੇ, ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਵੱਲੋਂ ਸਹੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਬੇਹਤਰ ਹਿੱਤ ਲਈ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
- ਚੰਗੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੀ ਸਿਹਤ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪਹੁੰਚ
- ਪੱਖਪਾਤ, ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ
- ਸਿੱਖਿਆ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਅਤੇ ਮੀਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ
- ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ, ਹੋਰਨਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਭਾਵ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ
- ਆਰਾਮ, ਮਨੋਰੰਜਨ, ਅਤੇ ਖੇਡ

ਇਹ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਅਪੰਗ ਬੱਚਿਆਂ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਪੀੜਤ ਬੱਚਿਆਂ, ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ, ਅਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਮੂਲ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਖਾਸ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। 1991 ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡਾ ਨੇ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦਕਿ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਨੇ ਸਾਡੇ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸੰਸਦ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 2012 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਇਕ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੇ ਰਿਣ ਚੱਲਣ ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਬਾਰੇ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਕੈਨੇਡਾਈ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ

18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ

ਅਲਬਰਟਾ, ਮੈਨੀਟੋਬਾ, ਓਨਟਾਰੀਓ, ਕਿਊਬਿਕ, ਪਿੰਸ ਐਡਵਰਡ ਟਾਪੂ, ਸਸਕੈਚਵਨ

19 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ

ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ, ਨਿਊ ਬਰੰਜਵਿਕ, ਨਾਰਥਵੈਸਟ ਟੈਰੇਟਰੀਜ਼, ਨੇਵਾ ਸਕੋਸ਼ੀਆ, ਨੁਨਾਵਟ, ਅਤੇ ਯੂਕੋਨ, ਨਿਊਫਾਊਂਡਲੈਂਡ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਲਈ ਜੇ ਕਿ ਫੈਡਰਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ 18 ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਾਰ 18 ਵਰਾ ਜਾਂ ਸਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਸੂਬੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਬਗ਼ੈਰ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ, ਫੈਡਰਲ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਦੇਣ, ਅਤੇ ਫੈਡਰਲ ਦਫਤਰ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਫੈਡਰਲ ਵੋਟਿੰਗ ਕਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸੂਬਾਈ ਅਤੇ ਨਗਰ ਵੋਟਿੰਗ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਵੋਟਿੰਗ ਉਮਰ (ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਖਿਲਾਫ) 18 ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ 6 ਸੂਬਿਆਂ ਨੇ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ 18 ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਜਦਕਿ 4 ਸੂਬਿਆਂ ਅਤੇ 3 ਇਲਾਕਿਆਂ ਲਈ ਇਹ 19 ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?
2. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਤੁਕ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸੂਬੇ ਤੁਹਾਨੂੰ 18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ 'ਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ 19 ਚਾਲੂ ਹੋਣ ਤੱਕ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਉਨਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ 18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦੀ ਕਨੂੰਨੀ ਉਮਰ 19 ਹੈ। ਪੀਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜ ਦੀ ਜਰੂਰੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸਮਰੱਥਾ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੰਮ ਲਈ ਪਕਿਆਈ ਅਤੇ ਤਰਕ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਧਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?

ਫਿਜ਼ਗੋਰਾਲਡ ਬਨਾਮ ਅਲਬਰਟਾ - ਕਨੂੰਨੀ ਵੋਟਿੰਗ ਦੀ ਉਮਰ ਨੀਵੀਂ ਕਰਕੇ 16 ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਹੋਰ ਸੂਬਿਆਂ ਵਾਂਗੂ, ਅਲਬਰਟਾ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਕਨੂੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ 18 ਸਾਲ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। 2002 ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕ੍ਰਿਸਟੀਨ ਜੈਰਾਮਸਿੰਘ ਅਤੇ ਈਰਿਨ ਫਿਜ਼ਗੋਰਾਲਡ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕੌਂਸਲਰ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਟਰੱਸਟੀ ਨੂੰ ਵੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਲਬਰਟਾ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ 18 ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਰਕੇ 16 ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਹਿੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਈਰਿਨ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸਟੀਨ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਅਲਬਰਟਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਕਤੂਬਰ 2001 ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ 16 ਸਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਸੂਬੇ ਨੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਚੋਣ ਕੀਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ 16 ਅਤੇ 17 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਨਾਗਰਿਕ ਇੱਕ ਸੂਚਿਤ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਦਾਰ ਸੀ: “ਕੋਈ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਹਨ ਜੋ ਲਿਆਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਵੋਟ ਨਹੀਂ ਹੈ” ਫਿਜ਼ਗੋਰਾਲਡ ਨੇ ਕਿਹਾ। “ਅਸੀਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਹਾਂ।”

- ਵੀਡੀਓ: <http://www.cbc.ca/archives/categories/politics/rights-freedoms/voting-in-canada-how-a-privilege-became-a-right/fighting-for-a-lower-voting-age.html>

ਈਰਿਨ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸਟੀਨ ਆਪਣੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਏ ਕਿ ਵੋਟਿੰਗ 'ਤੇ ਉਮਰ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 18 ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਲਈ ਵੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਨਕਾਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਮਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਰ ਕੇ, ਕ੍ਰਿਸਟੀਨ ਅਤੇ ਈਰਿਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵੋਟਿੰਗ ਕਨੂੰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਚਾਰਟਰ ਦੇ ਭਾਗ 3 ਅਤੇ 15(1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ:

ਭਾਗ 3 ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਹਾਉਸ ਆਫ ਕਾਮਨਜ਼ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਦਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਸਦੱਸਤਾ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਭਾਗ 15(1) ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਤਹਿਤ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਨਸਲ, ਕੌਮੀ ਜਾਂ ਨਸਲੀ, ਰੰਗ, ਧਰਮ, ਲਿੰਗ, ਉਮਰ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਅਪੰਗਤਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਪੱਖਪਾਤ ਬਗ਼ੈਰ ਬਰਾਬਰ ਕਨੂੰਨੀ ਫਾਇਦਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਭਾਗ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕ੍ਰਿਸਟੀਨ ਅਤੇ ਈਰਿਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸ਼ਬਦ “ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ” ਵਿੱਚ ਹਰ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਾਬਾਲਗ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਮਰ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨੇ ਇਸ ਭਾਗ ਦੀ ਸਾਫ-ਸਾਫ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਮਰ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਬਦ “ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ” ਵਿੱਚ ਨਿਹਤ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਅਤੇ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੱਜ ਈਰਿਨ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸਟੀਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ ਕਿ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਅੱਡ, ਭਾਗ 3 ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੁਤਾਬਕ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਲੱਭਿਆ ਕਿ ਵੋਟਿੰਗ ਦੀ ਉਮਰ 18 ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਚਾਰਟਰ ਦੇ ਭਾਗ 3 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਮਰ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨੇ ਚਾਰਟਰ ਦੇ ਭਾਗ 15(1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਭਾਗ 15(1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕ੍ਰਿਸਟੀਨ ਅਤੇ ਈਰਿਨ ਨੂੰ ਲੀਡਿੰਗ ਕੇਸ, *ਲਾਅ ਬਨਾਮ ਕੈਨੇਡਾ (ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਮੰਤਰੀ)* ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਤੈਅ ਪੱਖਪਾਤ ਲਈ ਟੈਸਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਭਾਗ 15(1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕ੍ਰਿਸਟੀਨ ਅਤੇ ਈਰਿਨ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ: (ੳ) ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ (ਅ) ਇਹ ਵੱਖਰਾ ਸਲੂਕ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗੁੱਠੇ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਅਣਗਹਿਲੀ, ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਨਾਲ ਦਖਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਟੈਸਟ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਸਾਫ-ਸਾਫ ਮਿਲਿਆ ਸੀ: ਵੋਟਿੰਗ ਦੀ ਉਮਰ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਟੈਸਟ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਕ੍ਰਿਸਟੀਨ ਅਤੇ ਈਰਿਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਕੈਨੇਡਾ ਵਰਗੇ ਜਮਹੂਰੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਕੇ, ਕਨੂੰਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਨਾਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਮਰ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਸਟੀਨ ਅਤੇ ਈਰਿਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਸਲ, ਧਰਮ, ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਵਰਗੀ ਹੋਰ ਖਾਸੀਅਤ ਉਮਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਮਰ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਨਾਸਤਿਕਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਜ਼ਰੂਰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜਦਕਿ 18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਹੇਠਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਜਦਕਿ 18 'ਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਵੋਟਿੰਗ ਦੀ ਉਮਰ ਮੁਕੰਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਬਾਲਗ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਗ 3 ਨਾਲ, ਕ੍ਰਿਸਟੀਨ ਅਤੇ ਈਰਿਨ ਨਾਲ ਜੱਜ ਮੁੜ ਸਹਿਮਤ ਸੀ ਕਿ ਵੋਟਿੰਗ ਨਿਯਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ।

ਪਰ, ਕੇਸ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਿਆਰੀ ਚਾਰਟਰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵੋਟਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਹੇਠ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਜੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਦਲੀਲ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਅਰਥਾਤ, ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਾਰਟਰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਚਾਰਟਰ ਦਾ ਭਾਗ 1 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

ਭਾਗ 1. ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਚਾਰਟਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੇ ਇੱਕ ਅਜਾਦ ਅਤੇ ਜਮਹੂਰੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਸ਼ੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਦਕਿ ਪੱਖਪਾਤੀ, 18 ਸਾਲ ਨੂੰ ਵੋਟਿੰਗ ਦੀ ਉਮਰ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਪਾਬੰਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸਟੀਨ ਅਤੇ ਈਰਿਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਵੋਟ ਕਰਨ ਉਹ ਇੱਕ ਸੂਚਿਤ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਿਆਣੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਵੋਟਿੰਗ ਉਮਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ 18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵੀਂ ਪਸੰਦ ਲੱਗਦੀ ਸੀ:

“ਇਹ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਨਵਜਾਤ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਸੂਚਿਤ ਵੋਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਕਿਆਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਵੋਟਿੰਗ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਟੈਸਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ... ਅਮਲੀ ਅਤੇ ਬਜਟ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਵੋਟਰ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪੜਤਾਲ ਵੀ ਇੱਕ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਸਕੂਲ, ਵਿੱਤੀ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਪਕਿਆਈ ਦੇ ਹੋਰ ਸੰਭਵ ਸੂਚਕ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇੱਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਸੂਚਿਤ ਵੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਮਰ ਅਧਾਰਿਤ ਇੱਕ ਵੇਟਿੰਗ ਪਾਬੰਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਕਿ 16, 17 ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਉਮਰ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ 18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਵੋਟ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਫ਼ਤਾਰ 'ਤੇ ਸਿਆਣੇ ਅਤੇ ਵਿਕਸਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਦਾ ਵੱਡਾ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਜਬ ਉਮਰ ਅਧਾਰਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਕੁਝ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਸੂਚਿਤ ਵੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਾਬਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

ਆਮ ਭਾਵਨਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ 18 ਦੀ ਉਮਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਵਿਧਾਨਕ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵੱਧਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬਤੌਰ ਇੱਕ ਵਰਗ 18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਨੇ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਵਰਕਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ। ਇਹ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਹੀ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਮਕਾਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਹੀ ਵੇਟਿੰਗ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਲੈਣ। **ਤਜਰਬਾ**, ਇੱਕ ਵੇਟਿੰਗ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਸੋਚ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 18 ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਿਆਸੀ ਕਾਇਮੇ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਾਇਕ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਦੀ ਸਮਾਜਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਵੀ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਸੂਚਿਤ ਵੇਟਿੰਗ ਲਈ ਇਹ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਿਛੋਕੜ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।”

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਫਿਜ਼ੀਰਾਲਡ ਬਨਾਮ ਅਲਬਰਟਾ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋ? ਕੀ ਵੋਟਿੰਗ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ 18 ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਹੈ? ਇਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਆਦਾ?
2. ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕੈਂਸਲਰ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਟਰੱਸਟੀ ਲਈ ਹੀ ਵੋਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਚੋਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਭ ਚੋਣਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ?
3. “ਆਮ ਭਾਵਨਾ” ਅਤੇ “ਤਜਰਬੇ” ਨਾਲ ਜੱਜ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ “ਆਮ ਭਾਵਨਾ” ਦੀ ਵੰਡ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ “ਤਜਰਬੇ” ‘ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ? ਕਿਉਂ ਜਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?
4. ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਕਿੰਨਾ ਵਾਜਬ ਹੈ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਉਮੇ ਵੇਲੇ ਸੂਚਿਤ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ?
5. ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸਟੀਨ ਅਤੇ ਇਰੀਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੀ ਤਰਕ ਉਸਾਰਦੇ? ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ?
6. ਆਪਣੇ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਗਰੇਡ 10 ਨਾਗਰਿਕ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਓਨਟਾਰੀਓ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਬਹਿਸ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰੋ।

ਅਗਸਤ 2013 ਵਿੱਚ, ਹਿਰਾਦ ਜਾਫ਼ਰੀ ਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹਾਲਿਆ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਨੇ ਸਕੂਲ ਬੋਰਡ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਵੋਟਿੰਗ ਦੀ ਉਮਰ 16 ਤੱਕ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।

➤ ਪੜ੍ਹੋ: “ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ 18 ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਿਉਂ? ਚਲੋ 16 ‘ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ” ਦੀ ਗਲੋਬਲ ਏਂਡ ਮੇਲ, 2 ਅਗਸਤ, 2013:

<http://www.theglobeandmail.com/news/national/education/why-wait-until-18-to-vote-lets-start-at-16/article13430567/>

“ਟਰੱਸਟੀ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਵੋਟਿੰਗ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਬੇਰੁੱਖੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹੈ - ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਸੂਬਾਈ ਜਾਂ ਫੈਡਰਲ ਸਿਆਸਤ ਦੇ ਉਲਟ, ਵਿਦਿਅਕ ਸਿਆਸਤ 18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਸਾਰੇ ਹੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਮੋਲਕ ਹਨ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇੱਕਲੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਨੀਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਦੀ ਕੀ ਭਲਾਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਟਰੱਸਟੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਨਾਲ ਕਿਸ ਦਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ।”

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਹਿਰਾਦ ਜਾਫ਼ਰੀ ਦਾ ਗਲੋਬ ਅਤੇ ਮੇਲ ਲੇਖ ਪੜ੍ਹੋ। ਸਕੂਲ ਬੋਰਡ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਉਮਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ, ਸੂਬਾਈ, ਅਤੇ ਫੈਡਰਲ ਚੋਣਾਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਰਗ ਨੇ ਵੋਟਿੰਗ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ 14 ਕਰਨ ਲਈ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਵੋਟ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਬਜਾਏ 14 ਅਤੇ 15 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵੋਟ ਬਾਲਗ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ $\frac{1}{4}$ ਗਿਣਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, 16 ਅਤੇ 17 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਵੋਟ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਇੱਕ ਬਾਲਗ ਵੋਟ ਦੇ $\frac{1}{2}$ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ।

ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਸਟੇਟ ਸੈਨੇਟਰ ਜੋਨ ਵਾਸਕੋਨਸੇਲੋਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੋਟਿੰਗ ਦੀ ਉਮਰ ਘਟਾਉਣ ਨਾਲ [ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚ] ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ “ਉਨ੍ਹਾਂ ‘ਚ ਪੂਰੀ ਪਕਿਆਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।” ਆਰਟ ਕ੍ਰੋਨੀ, ਨੈਤਿਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਦੱਸ ਨੇ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਰੋਧ ਕਿੱਤਾ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਟੀਨੇਜਰ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜੀਵਨ ਤਜਰਬੇ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਅਤੇ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਕਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।” ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੋਟ ਪੀਅਰ ਦੇ ਦਬਾਅ, ਇੱਕ ਰੋਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰੈਪ ਸਾਂਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।” ਕਨੂੰਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਇਹ ਲੇਖ ਪੜ੍ਹੋ: <http://www.sfgate.com/politics/article/Teenage-voting-rights-proposed-Ballot-would-2783145.php> ਤੁਸੀਂ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਵੋਟਿੰਗ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੋਗੇ? ਇਹ ਸਿਸਟਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਫ਼ੇ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਕੀ ਹਨ?

ਉਮਰ ਦੇ ਅਧਾਰ ‘ਤੇ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚੁਨੌਤੀਆਂ

- ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ: ਮੈਨੀਟੋਬਾ (ਬਾਲ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ) ਬਨਾਮ ਸੀ(ਏ) (2009)

ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਦੇ ਬਾਲ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸੇਵਾ ਐਕਟ (“ਸੀਐਫਐਸਏ”) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਹੜੇ ਨਾਬਾਲਗ 16 ਸਾਲ ਜਾਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਤੱਥ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਸਮਝਣ ਲਈ

ਅਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਪਰ 16 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਧੀਆ ਹਿਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੋਵੇ। ਮੈਨੀਟੋਬਾ (ਬਾਲ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ) ਬਨਾਮ ਸੀ (ਏ), ਏ.ਸੀ., ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਤੋਂ ਇੱਕ “ਸਿਆਣੀ” 14-ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੜੀ ਜਿਸਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਗਵਾਹ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਇਸ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਅੱਗੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਜੋ ਕਿ ਪਕਿਆਈ ਦਾ ਸਬੂਤ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਿਆਣੇ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਡਾਕਟਰੀ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਖ਼ਤਰਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਏ.ਸੀ. ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ 14 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਕੁੜੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਹਨ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਖੂਨ ਵਗਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹਸਪਤਾਲ ‘ਚ ਭਰਤੀ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰ ਏ.ਸੀ. ਨੂੰ ਖੂਨ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਖੂਨ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਲੰਬੀ-ਮਿਆਦ ਦਾ ਸਿਹਤ ਨਤੀਜਾ ਝੱਲਣਾ ਪੈਣਾ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਕ ਧਰਮੀ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਏ.ਸੀ. ਨੇ ਖੂਨ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਪੰਥ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਏ.ਸੀ. ਮੰਨਦੀ ਸੀ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਬਦਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਏ.ਸੀ. ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ” ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ।

ਹਸਪਤਾਲ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ, ਜਦਕਿ, ਤਿੰਨ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕਾਂ ਨੇ ਏ.ਸੀ. ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਹਾਲਤ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਸਮਝ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਏ.ਸੀ. ਮਿਲਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਚੰਗਾ ਕਹਿਣ ਵਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਬਿਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ: “ਮਰੀਜ਼ ਖੂਨ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਖੂਨ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ।”

ਏ.ਸੀ. ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕਾਂ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੂਨ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਏ.ਸੀ. ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਵਿੱਚ ਬਾਲ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸੇਵਾ ਐਕਟ (“ਸੀਐਫਐਸਏ”) ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ **ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਧੀਆ ਹਿਤ ਵਿੱਚ** ਅਦਾਲਤ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ 16 ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੰਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 16 ਜਾਂ ਜਿਆਦਾ ਉਮਰ ਦੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੀ ਇਲਾਜ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ।

ਬਾਲ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸੇਵਾ ਐਕਟ

25(8) ਉਪਭਾਗ (9) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰੀ ਮੁਆਇਨਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂ ਦੰਦ ਦੇ ਇਲਾਜ ਦਾ ਇਖਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਧੀਆ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੀ ਹੈ।

25(9) ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਿਸਦੀ ਉਮਰ 16 ਸਾਲ ਜਾਂ ਜਿਆਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਉਪਭਾਗ (8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤਕ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੱਚਾ

ੳ) ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਹੈ ਜੋ ਡਾਕਟਰੀ ਮੁਆਇਨਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂ ਦੰਦ ਦੇ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ, ਜਾਂ

ਅ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂ ਦੰਦ ਦੇ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਜਬ ਨੇੜਲੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਹੈ।

ਬੱਚੇ ਦੀ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਪਤਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਸੀਐਫਐਸਏ ਕਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ:

- ਬੱਚੇ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ, ਭਾਵਾਤਮਿਕ, ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਲੋੜ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਲਾਜ ਦੀ ਸਹੀ ਦੇਖਭਾਲ;
- ਬੱਚੇ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ, ਭਾਵਾਤਮਿਕ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਅਵਸਥਾ;
- ਬੱਚੇ ਦੀ ਪਸੰਦ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਾਜਬ ਪਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ
- ਬੱਚੇ ਦਾ ਸਭਿਆਚਾਰਕ, ਭਾਸ਼ਾਈ, ਨਸਲੀ ਅਤੇ ਪੰਥੀ ਵਿਰਸਾ।

ਮੁਕਦਮਾ ਜੱਜ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਸੀਐਫਐਸਏ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜਤ ਦਿੱਤੀ ਜੇਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਧੀਆ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਏ.ਸੀ. ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਫਿਰ ਇਹ ਬੇਤੁਕਾ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਖੂਨ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਏ.ਸੀ. ਫੌਰੀ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਗਭਗ ਛੇ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ, ਏ.ਸੀ. ਨੂੰ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੂਨ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਠੀਕ ਹੋ ਗਈ।

ਫਿਰ ਵੀ, ਏ.ਸੀ. ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੀਐਫਐਸਏ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਚਾਰਟਰ ਦੇ ਭਾਗ 2(ੳ), 7, ਅਤੇ 15 ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ।

ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਚਾਰਟਰ

2. ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ:
(ੳ) ਜ਼ਮੀਰ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ;
7. ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜੀਵਨ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਅਸੂਲਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ।
- 15.(1) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ ਬਰਾਬਰ ਕਨੂੰਨੀ ਲਾਭ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰ, ਬਿਨਾ ਪੱਖਪਾਤ ਨਸਲ, ਕੌਮੀ ਜਾਂ ਨਸਲੀ ਮੂਲ, ਰੰਗ, ਧਰਮ, ਲਿੰਗ, ਉਮਰ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਅਪੰਗਤਾ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ

ਏ.ਸੀ. ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੀਐਫਐਸਏ ਭਾਗ 7 ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਡਾਕਟਰੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹਨ – ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਇਖਤਿਆਰੀ ਪਾਬੰਦੀ ਸੀ। ਸੀਐਫਐਸਏ ਦੀ ਇਸ ਪਾਬੰਦੀ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਭਾਗ 15 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਏ.ਸੀ. ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਭਾਗ 2 (ੳ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਏ.ਸੀ. ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਗਵਾਹ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤਿੱਕਾ ਕੀਤਾ।

ਏ.ਸੀ. ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਚਾਰਟਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੀਐਫਐਸਏ ਨੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਚਾਰਟਰ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜਸਟਿਸ ਰੋਜ਼ਾਲੀ ਅਬੇਲਾ ਵੱਲੋਂ ਕਲਮਬੰਦ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਏ.ਸੀ. ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 7 ਜੱਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 6 ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਐਫਐਸਏ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਏ.ਸੀ. ਦੀ ਪੂਰੀ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਸੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੋਣ ਲਈ, ਸੀਐਫਐਸਏ ਦੇ ਭਾਗ 25(8) ਅਤੇ 25(9) ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਕਿਆਈ ਦਾ ਸਬੂਤ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਏ.ਸੀ. ਨੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਿਕਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਜੇਕਰ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਮੁੰਡਾ ਜਾਂ ਕੁੜੀ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਵਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮੈਡੀਕਲ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਝਦਾਰ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਸਟਿਸ ਅਬੇਲਾ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ:

ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਕਿ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਲਈ ਸਿਆਣੇ, ਸੁਤੰਤਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਭਾਗ 25(8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਕੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਅਹਮੀਅਤ ਦੇਵੇਗੀ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਪਕਿਆਈ ਦਾ ਯਕੀਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਦੇ ਅਸੂਲ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਉਤਰੇਗਾ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੀ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਫੈਕਟਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਸਿਆਣੇ, ਸੁਤੰਤਰ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨੌਜਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਕਿਆਈ ਪੱਧਰ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਦਾ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਇੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਪਕਿਆਈ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਡਿਗਰੀ ਵੇਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਬਹੁਮਤ ਦਾ ਖਿਆਲ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਅਨੁਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਐਫਐਸਏ ਨੇ ਚਾਰਟਰ ਦੇ ਭਾਗ 7, ਭਾਗ 15, ਅਤੇ ਭਾਗ 2 (ੳ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੇ ਪੈਰੇ ਚਾਰਟਰ ਦੇ ਹਰ ਭਾਗ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਜੀਵਨ, ਆਜ਼ਾਦੀ, ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ (ਭਾਗ 7): ਬਹੁਮਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚਾਰਟਰ ਦੇ ਭਾਗ 7 ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਕਿ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਲਾਜ ਦੇ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਕਿਆਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸ ਦੇ ਬਜਾਏ, ਸੀਐਫਐਸਏ ਦੇ ਭਾਗ 25(8) ਅਤੇ 25(9) ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਪਕਿਆਈ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਸਟਿਸ ਅਬੇਲਾ ਨੇ ਬਹੁਮਤ ਲਈ ਲਿਖਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਹਾ ਕਿ:

ਸ਼ਰੀਰਕ ਨੇਕ-ਨੀਤੀ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਸਾਡੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਆਪਹੁਦਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਕਿਆਈ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਰੱਜਵਾਂ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਆਪਹੁਦਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਧੀਆ ਹਿੱਤ ਦੀ ਮਿਆਰੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਨੇਕ-ਨੀਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਕਿਆਈ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਵਿਚਕਾਰ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਲਈ ਵੱਧ ਰਹੇ ਇਖਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਤਣਾਅ ਅਨੁਕੂਲ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੀ

ਇੱਕ ਡਿਗਰੀ ਲਈ ਸਮਰਥ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ 'ਚ ਹੈ ਕਿ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨੌਜਵਾਨ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ....

ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ (ਭਾਗ 15): ਭਾਗ 15 ਤਹਿਤ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 16 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਐਫਐਸਏ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ, 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਆਪਣੀ ਪਕਿਆਈ ਦਾ ਸਬੂਤ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ:

16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਕਿਆਈ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਾਕਟਰੀ ਪਸੰਦ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ, ਇਲਾਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਰਥਾ ਨੂੰ ਆਖਿਰਕਾਰ ਪਕਿਆਈ ਮੁਤਾਬਕ ਇਕਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਉਮਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਗਲਤ ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਇਕਰੂਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਧਰਮ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ (ਭਾਗ 2): ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਟਰ ਦੇ ਭਾਗ 2(ੳ) ਤਹਿਤ ਏ.ਸੀ. ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਮੁੰਡੇ ਜਾਂ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਕਿਆਈ ਦਾ ਸਬੂਤ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੀਐਫਐਸਏ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਨਬਾਲਗ ਦੇ ਭਲੇ ਹਿੱਤ ਪਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੀਐਫਐਸਏ ਦੇ ਭਾਗ 25(8) ਅਤੇ 25(9) ਲਈ ਕੀਤੇ ਵਰਣਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਡਾਕਟਰੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਿਆਣੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਸਿਹਮਤ ਹੈ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਸਿਆਣੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਬਾਲਗ ਦੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਪਿਛਾਂਹ ਹਟ ਜਾਵੇ। ਆਖਿਰਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਬੱਚੇ ਲਈ ਵਧੀਆ ਕੀ ਹੈ ਉਹ ਸੋਚ 'ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਇਲਾਜ ਲਈ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ, ਨਾ ਕਿ ਨਬਾਲਗ। ਬਹੁਮਤ ਨੇ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਮੂਹ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਦੇ ਵਧੀਆ ਹਿੱਤ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਇਆ।

ਜਸਟਿਸ ਅਬੇਲਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਮੁੱਖ ਜਸਟਿਸ ਮੈਕਲੈਸਲਿਨ ਨੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹੱਤਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ:

ਉਮਰ, ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮੁਖਤਿਆਰਨਾਮਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਖਾਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਪਕਿਆਈ ਦੀ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਮਾਰਕਰ ਉਮਰ 16 ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸੀਐਫਐਸਏ ਇਕੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਡਰਾਇਵਿੰਗ) ਲਈ ਮਾਪਿਆਂ ਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਨ ਅਤੇ

ਫੁਲ-ਟਾਈਮ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲਈ ਸਕੂਲ ਜਾਣਾ ਵੀ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਯਮ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨੇੜਲੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਪੀਅਰ ਤੇ ਜਿਆਦਾ ਨਿਰਭਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੀਅਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਨ ਅਜਾਦ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚੋਣ ਦੇ ਖਤਰੇ ਸਦਾ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਫੈਜ਼ਦਾਰੀ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ "ਘੱਟ ਪਕਿਆਈ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਸਮਰੱਥਾ" ਦੇ ਗੁਣ ਨਾਲ ਬਾਲਗ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬੁਨਿਆਦੀ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਇਕ ਅਸੂਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ... ਸੀਐਫਐਸਏ ਇਹ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬੱਚੇ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।"

ਜਸਟਿਸ ਬਿੰਨੀ ਇੱਕਲੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਜੱਜ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿਆਣੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਸੀ। ਜਸਟਿਸ ਬਿੰਨੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਕਿਆਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਦਮ ਮੋੜ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਲਾਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਜਸਟਿਸ ਬਿੰਨੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੀਐਫਐਸਏ ਨੇ ਚਾਰਟਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚੇ ਵੱਲੋਂ ਪਕਿਆਈ ਦਾ ਸਬੂਤ ਵਿਖਾਉਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਇਲਾਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਚਾਰਟਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਆਣੇ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਮੇਰੀ ਸਾਥੀ ਅਬੇਲਾ ਜੇ. ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਆਣੇ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜੱਜ ਏ.ਸੀ. ਦੇ ਵਧੀਆ ਹਿੱਤ 'ਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਏ.ਸੀ. ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਚਾਰਟਰ ਦੀ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ **ਜੱਜ ਉਸਦੇ ਵਧੀਆ ਹਿੱਤ 'ਚ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਇਹ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾ** ਆਪਣੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਖੂਨ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਬਾਲ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸੇਵਾ ਐਕਟ ... ਇੱਕ ਸਿਆਣੇ ਨਾਬਾਲਗ 'ਤੇ ਜਬਰੀ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਘੱਟ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ....

ਏ.ਸੀ. ਇੱਕ ਬਾਲਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਨਾ ਹੀ ਲਾਗੂ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਨਿੱਕਾ ਬੱਚਾ ਸੀ... ਅਬੇਲਾ ਜੇ. ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤਹਿਤ, ਅਦਾਲਤ ਨੌਜਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ (ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ), ਪਰ ਇਹ ਹਾਲੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਵਧੀਆ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਸਿਆਣੀ ਕੁੜੀ, ਖਤਰਨਾਕ ਹਾਲਤ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਿਆਣੀ ਸਮਝ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀ ਇਲਾਜ ਲੈਣਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਜੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਮੈਨੀਟੇਬਾ (ਬਾਲ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ) ਬਨਾਮ ਸੀ (ਏ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਲੇ ਹਿੱਤ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨਾਬਾਲਗ ਬਾਰੇ *ਪਿਤਰੀ* ਧਰਮ ਨੂੰ ਜਾਹਿਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਨਾਬਾਲਗ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗ ਦਾ ਮੰਨ ਲਵੋਗੇ? ਕਿੰਨੀ ਉਮਰ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ 'ਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
2. ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੱਚਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ 'ਚ ਸਮਰੱਥ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਭਲੇ ਹਿੱਤ ਲਈ ਆਖਰੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਕਿੰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ?
3. ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਸਿਆਣੇ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

➤ ਉਨਟਾਰੀਓ

ਉਨਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ, ਮੈਡੀਕਲ ਫੈਸਲੇ ਸਿਹਤ ਦੇਖਭਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਐਕਟ (ਐਚਸੀਸੀਏ) ਰਾਹੀਂ ਕਵਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਦੇ ਉਲਟ, ਐਚਸੀਸੀਏ ਅਧੀਨ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਣ ਲਈ, ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਲਈ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ (ਮਤਲਬ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਦੱਸਿਆ (ਮਤਲਬ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਇਲਾਜ ਬਾਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ) ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਨਟਾਰੀਓ ਦੇ ਫਿਜ਼ੀਸ਼ਿਅਨਜ਼ ਅਤੇ ਸਰਜਨਜ਼ ਕਾਲਜ ਮੁਤਾਬਕ, “ਐਕਟ ਨਬਾਲਗ ਲਈ ਇੱਕ ਉਮਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾਬਾਲਗ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੁਤੰਤਰ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਗੁੰਝਲਤਾ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇੱਕ ਬਾਲਗ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਜਰੂਰੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਂਗੂ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਪਤਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

ਐਚਸੀਸੀਏ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ:

“... ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹੈ, ਜੋ ਇਲਾਜ, ਦਾਖਲਾ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸਹਾਇਤਾ ਸੇਵਾ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਵਾਜਬ ਨੇੜਲੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।”

ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਜਦਕਿ ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਲਈ 16 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ “ਵਾਜਬ ਮੁਖਤਿਆਰਨਾਮੇ” ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਚੁਣਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਿਆਣੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮਰ ਦੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਹਿਮਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ, ਇਹ ਪਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨਟਾਰੀਓ ਡਾਕਟਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਨਟਾਰੀਓ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਂ ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨਾਲ? ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਮਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੈਡੀਕਲ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?
2. ਉਥੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਯਮ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਨ-ਲੇਵਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ?
3. ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਫਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਜੇਕਰ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤਕ ਅਹਿਮੀਅਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਮੈਕਾਯਲਾ ਸੈਲਟ

ਮੈਕਾਯਲਾ ਸੈਲਟ ਓਨਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ ਕੈਲੇਡੋਨੀਆ ਨੇੜੇ ਨਿਊ ਕੈਡਿਟ ਫਸਟ ਨੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇਕ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੜੀ ਹੈ। ਮੈਕਾਯਲਾ ਨੂੰ ਜਨਵਰੀ 2014 ਵਿੱਚ ਲਿਊਕੀਮੀਆ ਹੋਣ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀਮੋਥੈਰੇਪੀ ਲੈਣ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਬਚਾਅ ਦੀ 75 ਫੀਸਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕੀਮੋਥੈਰੇਪੀ ਨਹੀਂ ਲੈਣ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ, ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਮਰ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ।

ਕੀਮੋਥੈਰੇਪੀ ਦੇ 11 ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ, ਜਿਸਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਕਾਯਲਾ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਮੰਦਾ ਅਸਰ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ, ਮੈਕਾਯਲਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਕੀਮੋਥੈਰੇਪੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰੋਕਣ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰਵਾਇਤੀ ਦਵਾਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਕਾਯਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੂਹਾਨੀ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਸਪਤਾਲ ਨੇ ਮੈਕਾਯਲਾ ਦਾ ਕੇਸ ਬਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਘੱਲ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣਾ ਠੀਕ ਸਮਝਿਆ।

- ਵੇਖੋ: <https://www.youtube.com/watch?v=NrF5wWQ4hIU>
- ਪੜ੍ਹੋ: ਫਸਟ ਨੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੀ ਕੁੜੀ ਨੇ ਕੀਮੋ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਾਰੰਪਰਕ ਇਲਾਜ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ:
<http://www.cbc.ca/news/aboriginal/first-nations-girl-chooses-traditional-medicine-over-chemo-1.2644637>
- ਪੜ੍ਹੋ: ਮੈਕਾਯਲਾ ਸੈਲਟ ਦਾ ਕੇਸ ਬਾਲ ਕਲਿਆਣ ਕਨੂੰਨਾ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਖੜੇ ਕਰਦਾ ਹੈ:
<http://www.cbc.ca/news/aboriginal/makayla-sault-s-case-raises-questions-about-child-welfare-laws-1.2658155>

ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਮੈਕਾਯਲਾ ਦੇ ਇਲਾਜ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੌਣ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਮੈਕਾਯਲਾ, ਉਸ ਦੇ ਮਾਪੇ, ਡਾਕਟਰ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਰਗ?
2. ਮੈਕਾਯਲਾ ਨੂੰ ਕੀਮੋਥੈਰੇਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਕਿਉਂ ਜਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?
3. ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਮੈਕਾਯਲਾ ਨੇ ਇਸ ਇਲਾਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ "ਸਮਰੱਥਾ" ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ?
4. ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਵਿੱਚ ਏ.ਸੀ. ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਮੈਕਾਯਲਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ। ਦੋਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਫਰਕ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ?

ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦ

ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ

ਸਮਰਥਾ

ਰਾਖੀ

ਵੇਨਿਆ ਆਏਤਾਤਿਸ

ਪੱਖਪਾਤ

ਪਿਤਰੀ

ਕਮਜ਼ੋਰ

ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ

ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?

ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ (ਵਾਰਡ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ) ਦੇ ਵਧੀਆ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਹੈ, ਜਿਸ ਉਮਰ ਨੂੰ ਕਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਭਰੇਟ-ਅਵਸਥਾ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਕਨੂੰਨੀ ਨਾਗਰਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਪਿਆਂ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ (ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ, ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਹੈਂਡਆਊਟ ਵੇਖੋ) ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਬਾਰੇ ਕਨੂੰਨਾਂ ਵਾਂਗੂ, ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਦੇ ਕਨੂੰਨ ਹਰ ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਨੂੰ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਕੈਨੇਡਾ (ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰ ਓਨਟਾਰੀਓ) ਵਿੱਚ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਤਰਕ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਉਪਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਅਤੇ ਨਿਰੂਪਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਜ ਨਾਬਾਲਗ ਲਈ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਨੂੰ ਬੱਚੇ, ਨੌਜਵਾਨ, ਅਤੇ ਬਾਲਗ ਬਾਰੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਠਹਿਰਾਉਣ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੋ। ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕਨੂੰਨੀ ਫੈਸਲੇ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ "ਵੇਖਣ" ਦੇ ਕਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ: ਰਾਖੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ

ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਲਈ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਹੈ, ਇਹ ਪੂਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਕਨੂੰਨੀ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮ (753 ਬੀਸੀ – ਏਡੀ 476) ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੋਰ ਵੱਧ, ਇਸ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਦੇ ਰੋਮੀ ਕਨੂੰਨਾਂ ਨੇ ਅੱਜ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਸੂਬਾਈ ਕਨੂੰਨੀ ਕਾਇਮੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਬੱਚੇ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਲਿੰਗ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅੱਡ ਸਨ। ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਦੀ ਕਿਸਮ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਰਗ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਕਿਸ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ:

- ਗਭਰੇਟ-ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਹੇਠ ਬੱਚੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੁੰਡੇ ਲਈ 14, ਅਤੇ ਕੁੜੀਆਂ ਲਈ 12 ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- ਗਭਰੇਟ-ਅਵਸਥਾ 'ਚ ਪਹੁੰਚੇ ਪਰ 25 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਰੋਮੀ ਕਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ।

ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਨਾਬਾਲਗ ਲਈ ਹੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਾਧੂ ਵਰਗ ਵੀ ਬਤੌਰ ਬਾਲਗ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸੀ:

- ਔਰਤਾਂ ਜੋ ਗਭਰੇਟ-ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਉਮਰ (12) ਤੋਂ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ (ਹੇਠ ਵੇਖੋ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ)
- ਬਾਲਗ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਅਸਮਰਥ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ

➤ ਗਭਰੇਟ-ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਉਮਰ ਹੇਠ ਬੱਚੇ

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮਰਦ ਮੁੱਖੀ ਨੂੰ ਗਭਰੇਟ-ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪੂਰਾ ਕਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਟਰਫੈਮਿਲਿਆਸ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਇਹ ਬੱਚੇ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੁੰਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਦਾਦਾ ਦੇ ਪਾਟਰਫੈਮਿਲਿਆਸ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ।

ਪਾਟਰਫੈਮਿਲਿਆਸ ਦੀ ਕਨੂੰਨੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿਆਪਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰਡ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਲਗ ਵਾਰਡ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਮੌਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਾਟਰਫੈਮਿਲਿਆਸ ਦੇ ਕੋਲ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਔਰਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਪਾਟਰਫੈਮਿਲਿਆਸ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ: ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਮਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਬੱਚੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਬੱਚੇ ਲਈ ਕਨੂੰਨੀ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੱਚੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮਰਦ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਕੂਮਤੀ ਮਨਸਬਦਾਰ ਜਿਵੇਂ ਹਾਕਮ ਜਾਂ ਨਵਾਬ ਨੂੰ ਅਰਜੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਮਰਦ ਸਰਪ੍ਰਸਤ *ਰਾਖੀ* ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੱਚੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਬਿਨਾ ਕਨੂੰਨੀ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਸਮੇਤ, ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਜੇਕਰ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮਾਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਵੀ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਫਿਰ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਖੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ, ਜਾਂ ਹੋਇਆ ਪਿਤਰੀ ਪੱਖ ਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਮਰਦ ਰਾਖੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਰਾਖੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਪਾਟਰਫੈਮਿਲਿਆਸ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਖੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਗਭਰੇਟ-ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਹੁੰਚਣ, ਜੋ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਲਈ 14 ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਦੇ ਲਈ 12 ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਸੀ।

➤ ਗਭਰੇਟ-ਅਵਸਥਾ ਅਤੇ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਬੱਚੇ (25 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ)

ਗਭਰੇਟ-ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਹੁਣ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਖੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਲਗ (25) ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਭਰੇਟ-ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਕਨੂੰਨੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦੂਜੇ ਵਰਗ ਦੇ ਕੋਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕਨੂੰਨੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਸਮਰੱਥਾ

ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਫ਼ੈਜ਼ੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਕਨੂੰਨ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਹੀ ਵਿਆਪਕ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਲਤ ਫਾਇਦਾ ਨਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਵੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਪਾਟਰਫ਼ੈਮਿਲਿਆਸ ਅਜੇ ਵੀ ਜਿੰਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਬਦਲੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਫਿਰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹਕੂਮਤੀ ਮਨਸਬਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਇਆ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਨੂੰਨੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਇੱਕ ਰਾਖੀ ਦੇ ਵਾਂਗੂ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਘੱਟ ਸੀ।

ਕੁਝ ਸੀਮਤ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਗਭਰੇਟ-ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪਰ 25 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਆਪਣੀ **ਡੂੰਘੀ ਪਕਿਆਈ ਅਤੇ ਸਮਝ** ਵਿਖਾ ਕੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣ ਦਾ ਖਾਸ ਸਨਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਅਜੇ ਵੀ ਉਹ 25 ਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਨੂੰਨ ਅਧੀਨ 25 ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਲਗਾਂ ਵਰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਕਨੂੰਨੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ *ਵੈਨਿਆ ਆਇਤਾਤਿਸ* ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵੀਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਮਰਦ ਅਤੇ ਅਠਾਰਾ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੀ ਮਹਿਲਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਰੱਥਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੌਜਵਾਨ ਮੁੰਡੇ-ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦਾ ਸਬੂਤ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਸਾਖ ਅਤੇ ਉੱਚ-ਦਰਜੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।

➤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮ ਦੇ ਸੁਰੁਆਤੀ ਦੌਰ ਵਿੱਚ, ਔਰਤ ਜਿਸ ਦੇ ਪਿਉ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰੂਪ *ਤੁਤੇਲਾ ਮੁਲੀਏਰਮ* - ਮਹਿਲਾ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ 12 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ 'ਤੇ ਗਭਰੇਟ-ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਲਈ ਰਾਖੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਉਸਦੇ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਰਾਖੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸੀਮਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਖਾਸ ਰਾਖੀ ਉਸ ਦੇ ਕੁਝ ਕਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਰਾਖੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਵੇਂ ਵਿਰਸੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਸਮੇਤ ਉਹ ਲੋਕ ਸਨ ਜੋ ਔਰਤ ਦੇ ਜਨਮ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। 12 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ 25 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਰਾਖੀ ਵੱਧ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਜਦਕਿ *ਤੁਤੇਲਾ ਮੁਲੀਏਰਮ* ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਸੀ।

➤ ਮਾਨਸਿਕ ਅਸਮਰਥ ਬਾਲਗ

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮ ਵਿੱਚ, ਬਾਲਗ ਦੇ ਇੱਕ ਵਰਗ ਨੂੰ ਨਿੱਕੇ ਬਾਲਕਾਂ ਵਾਂਗੂ ਹੀ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਅਸਮਰਥ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਬਾਲਗ ਨੂੰ ਅਕਸਰ (ਬਜਾਏ ਨਾਪਸੰਦ) “ਪਾਗਲ” ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਅਪੰਗਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਤਰੀਕਾ ਮਾਨਸਿਕ ਅਸਮਰਥ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਨਿੱਜੀ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਨੇੜਲੇ ਮਰਦ ਦਾਦਕੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ।
2. ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਰਕ ਕੀ ਸੀ?
3. ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਕਿ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਗਰੁੱਪ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ (ਗਭਰੇਟ-ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਨਾਬਾਲਗ, ਗਭਰੇਟ-ਅਵਸਥਾ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਪਰ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ, ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਔਰਤਾਂ, ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਅਸਮਰਥ ਬਾਲਗ)?
4. ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਬਾਲਗ (25) ਹੋਣ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਉਮਰ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਗਭਰੇਟ-ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਲਈ ਬੱਚੇ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਹੋਣ ‘ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਦੇ ਉਮਰ ਸੀ? ਮੁੰਡੇ ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਦੀ ਪਕਿਆਈ ਬਾਰੇ ਉਮਰ ਦੇ ਫਰਕ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕੀ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
5. ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, *ਤੁਤੇਲਾ ਮੁਲੀਏਰੁਮ* ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਸ ਸਮਝ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਧੀਆ ਹਿੱਤ ‘ਚ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਜਾਂ ਪਕਿਆਈ ਦੀ ਕਮੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਧੀਆ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਉਨਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ, ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਲਈ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਦੋ ਕਿਸਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ:

1. ਇੱਕ “ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ” ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਸਿਹਤ-ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲੇ ਸਮੇਤ ਭਲਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲੇ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਨਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ, ਮਾਪਿਆਂ ਖੁਦ ਹੀ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਲਈ “ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ” ਹਨ ਜਦ

ਤੱਕ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਉਨਟਾਰੀਓ ਦੇ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਨੂੰ “ਕਸਟਡੀ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2. ਇੱਕ “ਜਾਇਦਾਦ ਸਰਪ੍ਰਸਤ” ਬੱਚੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਉਨਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ, ਮਾਪਿਆਂ ਆਪ ਹੀ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੇ “ਜਾਇਦਾਦ ਸਰਪ੍ਰਸਤ” ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਨਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਕਸਟਡੀ ਦੇ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ *ਬਾਲ ਕਨੂੰਨ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ* (ਸੀਐਲਆਰਏ) ਵੱਲੋਂ ਪਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੀਐਲਆਰਏ ਵਲਦੀਅਤ ਅਤੇ ਜਣੇਪਾ, ਕਸਟਡੀ, ਪਹੁੰਚ (ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਿਹਤ, ਸਿੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ), ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਲਈ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਸੀਐਲਆਰਏ ਦਾ ਭਾਗ 3 ਕਸਟਡੀ, ਪਹੁੰਚ, ਅਤੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਮਕਸਦ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਸਟਡੀ, ਪਹੁੰਚ, ਅਤੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਬਾਰੇ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੱਚੇ ਦੇ ਭਲੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਕੇਸ ਸਟਡੀ: ਟਾਈਲਰ 13, ਅਤੇ ਫਾਰਿਆ 15, ਭਰਾ ਅਤੇ ਭੈਣ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ, ਮਾਪਿਆਂ ਆਪ ਹੀ “ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ” ਬਣ ਗਏ ਸੀ ਅਤੇ ਫਾਰਿਆ ਅਤੇ ਟਾਈਲਰ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਫਾਰਿਆ ਅਤੇ ਟਾਈਲਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਬਾਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ – ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਫਾਰਿਆ ਅਤੇ ਟਾਈਲਰ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਸਕੂਲ ਦੀ ਚੋਣ, ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਟੀਕਾਕਰਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ।

ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਫਾਰਿਆ ਅਤੇ ਟਾਈਲਰ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੇ ਤਲਾਕ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਉਹ ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ? ਮਾਪਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕਸਟਡੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੋਨੇ ਮਾਪਿਆਂ ਸਾਂਝੀ ਕਸਟਡੀ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਸਟਡੀ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਬਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਫਾਰਿਆ ਅਤੇ ਟਾਈਲਰ ਕਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਫਾਰਿਆ ਅਤੇ ਟਾਈਲਰ ਦੀ ਇੱਕਲੀ ਕਸਟਡੀ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋਨੇ ਮਰ ਗਏ ਹੋਣ? ਬਤੌਰ ਸੀਐਲਆਰਏ, ਜੇਕਰ ਮਾਪਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਬਹੁਤੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੀਵਤ ਮਾਪਿਆਂ ਕੋਲ ਫਾਰਿਆ ਅਤੇ ਟਾਈਲਰ ਦੀ ਇੱਕਲੀ ਕਸਟਡੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਦੋਨੇ ਮਾਪਿਆਂ ਮਰ ਗਏ ਹੋਣ, ਅਸੀਂ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕਸਟਡੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹੋਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ

ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ 90 ਦਿਨਾਂ ਅੰਦਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੋਨੋ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਪਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕਸਟਡੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕੋ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ, ਦੋਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਨਾਮਜ਼ਦ ਹੋਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਮਰ ਗਏ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਾਰਿਆ ਅਤੇ ਟਾਈਲਰ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹੋਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਬੱਚੇ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ।

ਸੀਐਲਆਰਏ ਕਸਟਡੀ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਗੈਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਧੀਆ ਹਿੱਤ ਲਈ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ:

ੳ) ਪਿਆਰ, ਲਗਾਉ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸਬੰਧ ਅਤੇ,

- i. ਹਰ ਹੱਕਦਾਰ, ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਜਾਂ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ
- ii. ਬੱਚੇ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਜੋ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ
- iii. ਬੱਚੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੋਕ

ਅ) ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਪਸੰਦ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੁਨਾਸਬ ਪਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ੲ) ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਜਦੋਂ ਬੱਚਾ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਘਰੂ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ

ਸ) ਬੱਚੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ, ਬੱਚੇ ਲਈ ਜੀਵਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਸ ਲੋੜ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ

ਹ) ਬੱਚੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਣ ਦੇ ਲਈ ਬੱਚੇ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਜਾਂ ਪਹੁੰਚ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੀ ਯੋਜਨਾ

ਕ) ਪਰਿਵਾਰ ਯੂਨਿਟ ਦੀ ਨਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਸਥਿਰਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਖ) ਇੱਕ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬੱਚੇ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਜਾਂ ਪਹੁੰਚ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ

ਗ) ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੂਨ ਦਾ ਜਾਂ ਗੋਦ ਦੇਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਰਿਸ਼ਤਾ

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਟਾਈਲਰ ਅਤੇ ਫਾਰਿਆ ਦੀ ਦਾਦੀ ਨੂੰ ਕਸਟਡੀ ਦੇਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੀ ਪਤਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਬੱਚੇ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਲੈਣ ਲਈ ਫਾਰਿਆ ਅਤੇ ਟਾਈਲਰ ਦੀ ਦਾਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ, ਬੱਚੇ ਦੇ ਭਲੇ ਹਿੱਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਸ਼ਾਇਦ ਫਾਰਿਆ ਅਤੇ ਟਾਈਲਰ ਦੇ ਆਪਣੀ ਦਾਦੀ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇ, ਫਾਰਿਆ ਅਤੇ ਟਾਈਲਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਾਦੀ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਗੈਰ ਕਰੇਗੀ।

ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ: ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਫਾਰਿਆ ਅਤੇ ਟਾਈਲਰ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਹੁੰਦੀ?

ਅਜਿਹਾ ਨਿਯਮ ਫਾਰਿਆ ਅਤੇ ਟਾਈਲਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਫਾਰਿਆ ਅਤੇ ਟਾਈਲਰ ਦੇ ਦਾਦਾ ਮਰ ਗਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਿਛਾਂਹ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਫਾਰਿਆ ਅਤੇ ਟਾਈਲਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਦਾ ਦੀ ਕੀਤੀ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਦਾਦਾ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਾਰਿਆ ਅਤੇ ਟਾਈਲਰ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ (ਜੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਜਿੰਦਾ ਹਨ) ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਦਾਦਾ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਫਾਰਿਆ ਅਤੇ ਟਾਈਲਰ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੇਖਣਗੇ, ਮਾਪਿਆਂ ਫਿਰ ਵੀ ਫਾਰਿਆ ਅਤੇ ਟਾਈਲਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਸਟਡੀ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲੇ ਵਾਂਗੂ ਅਦਾਲਤ ਬੱਚੇ ਦੇ ਭਲੇ ਹਿੱਤ ਕੀ ਹਨ, ਉਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ। ਬਹੁਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਦਾਦਾ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੌਣ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ (ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਲਈ, ਕੋਈ ਹੋਰ) ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਫਾਰਿਆ ਅਤੇ ਟਾਈਲਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਉਨਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ, ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਤੱਕ ਫਾਰਿਆ ਅਤੇ ਟਾਈਲਰ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਕੋਰਟ ਆਫ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਵੱਲੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਭਲੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕੀ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
2. ਸੀਐਲਆਏ ਵਿੱਚ ਵਧੀਆ ਹਿੱਤ ਦੇ ਕਾਰਕ ਅਦਾਲਤ (ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਜੱਜ) ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਸਟਡੀ, ਪਹੁੰਚ, ਅਤੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲੇ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਧੀਆ ਹਿੱਤ ਲਈ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਉਮਰ ਵਧੇਰੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਿਵੇਂ ਤਬਦੀਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ?

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਬੱਚੇ ਦੀ ਉਮਰ ਵਡੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਲਈ ਵੱਡੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਲੋੜ ਵੀ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਭੱਲੇ ਹਿੱਤ ਲਈ ਇੱਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਨੌਜਵਾਨ ਲੋਕ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ (18 ਜਾਂ 19) 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਸੂਬੇ ਜਾਂ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸ ਉਮਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਈ ਖਾਸ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਬਹੁਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਬੱਚੇ 16 ਚਾਲੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਈ ਖਾਸ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਓਨਟੇਰੀਓ ਦਾ *ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਨਿਰਣੇ ਐਕਟ* ਜਵਾਨੀ ਨੂੰ 16 ਜਾਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।

ਪਰ, 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

➤ ਮੈਨੀਟੋਬਾ (ਬਾਲ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ) ਬਨਾਮ ਸੀ(ਏ) (2009)

ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਦੇ ਬਾਲ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸੇਵਾ ਐਕਟ ("ਸੀਐਫਐਸਏ") ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਹੜੇ ਨਾਬਾਲਗ 16 ਸਾਲ ਜਾਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਤੱਥ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਸਮਝਣ ਲਈ ਅਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਪਰ 16 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਬੱਚੇ ਲਈ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਧੀਆ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੀਟੋਬਾ (ਬਾਲ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ) ਬਨਾਮ ਸੀ (ਏ), ਏ.ਸੀ., ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਤੋਂ ਇੱਕ "ਸਿਆਣੀ" 14 ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੜੀ ਜਿਸਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਗਵਾਹ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਏ.ਸੀ. ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ 14 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਕੁੜੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰੇਹਨ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਖੂਨ ਵਗਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹਸਪਤਾਲ 'ਚ ਭਰਤੀ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰ ਏ.ਸੀ. ਨੂੰ ਖੂਨ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਖੂਨ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਲੰਬੀ-ਮਿਆਦ ਦਾ ਸਿਹਤ ਨਤੀਜਾ ਝੱਲਣਾ ਪੈਣਾ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਕ ਧਰਮੀ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਏ.ਸੀ. ਨੇ ਖੂਨ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਪੰਥ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਏ.ਸੀ. ਮੰਨਦੀ ਸੀ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਬਦਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਏ.ਸੀ. ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ" ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ।

ਏ.ਸੀ. ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਕਈ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕਾਂ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ, ਮੁਕਦਮਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੂਨ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਏ.ਸੀ. ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਕਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖੂਨ ਲੈ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਏ.ਸੀ. ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿਤੀ ਕਿ ਸੀਐਫਐਸਏ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਨੇ *ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਚਾਰਟਰ* ਦੇ ਭਾਗ 2 (ਏ), 7, ਅਤੇ 15 ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ [ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਹੈਂਡਆਉਟ ਨੂੰ ਵੇਖੋ] ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਏ.ਸੀ. ਦੀ ਪੂਰੀ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਕਿਆਈ ਦਾ ਸਬੂਤ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਏ.ਸੀ. ਨੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਿਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਮੁੰਡਾ ਜਾਂ ਕੁੜੀ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਵਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮੈਡੀਕਲ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਝਦਾਰ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਸਟਿਸ ਅਬੇਲਾ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕਲਮਬੰਦ ਕੀਤਾ:

ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਜਿੰਨੀ ਜਿਆਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਲਈ ਸਿਆਣਾ, ਸੁਤੰਤਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਭਾਗ 25(8) [ਸੀਐਫਐਸਏ ਦੇ] ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਕੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਅਹਮੀਅਤ ਦੇਵੇਗੀ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਪਕਿਆਈ ਦਾ ਯਕੀਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਖੁਦਮੁਖਤਾਰੀ ਦੇ ਅਸੂਲ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਉਤਰੇਗਾ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੀ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਫੈਕਟਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਸਿਆਣੇ, ਸੁਤੰਤਰ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨੌਜਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਕਿਆਈ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਪੱਧਰ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਦਾ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਇੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਪਕਿਆਈ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਡਿਗਰੀ ਵਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਕਿੰਨੀ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਪੇ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਬਗੈਰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਕੀ 16 ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਵਿਕਲਪ ਹੈ?
2. ਕਿਸ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਲੇ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਮਨਸੂਖ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

➤ ਉਨਟਾਰੀਓ

ਉਨਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ, ਮੈਡੀਕਲ ਫੈਸਲੇ ਸਿਹਤ ਦੇਖਭਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਐਕਟ (ਐਚਸੀਸੀਏ) ਰਾਹੀਂ ਕਵਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਦੇ ਉਲਟ, ਐਚਸੀਸੀਏ ਅਧੀਨ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਣ ਲਈ, ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਲਈ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ (ਮਤਲਬ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਦੱਸਿਆ (ਮਤਲਬ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਇਲਾਜ ਬਾਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ) ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਨਟਾਰੀਓ ਦੇ ਫਿਜ਼ੀਸ਼ਿਅਨਜ਼ ਅਤੇ ਸਰਜਨਜ਼ ਕਾਲਜ ਮੁਤਾਬਕ, “ਐਕਟ ਨਬਾਲਗ ਲਈ ਇੱਕ ਉਮਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾਬਾਲਗ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੁਤੰਤਰ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਗੁੰਝਲਤਾ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵੀ ਇੱਕ ਬਾਲਗ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਜਰੂਰੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਂਗੂ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਪਤਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

ਐਚਸੀਸੀਏ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ:

“... ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹੈ, ਜੋ ਇਲਾਜ, ਦਾਖਲਾ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸਹਾਇਤਾ ਸੇਵਾ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਵਾਜਬ ਨੇੜਲੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।”

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਆਪਣੀ "ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ" ਹੋਣ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਕੌਣ, "ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ" ਫੈਸਲੇ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਦਬਾਅ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਕਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਜਾਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ?

ਮੈਕਾਯਲਾ ਸੌਲਟ

ਮੈਕਾਯਲਾ ਸੌਲਟ ਓਨਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ ਕੈਲੇਡੋਨੀਆ ਨੇੜੇ ਨਿਊ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਫਸਟ ਨੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇਕ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੜੀ ਹੈ। ਮੈਕਾਯਲਾ ਨੂੰ ਜਨਵਰੀ 2014 ਵਿੱਚ ਲਿਉਕੀਮੀਆ ਹੋਣ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀਮੋਥੈਰੇਪੀ ਲੈਣ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਬਚਾਅ ਦੀ 75 ਫੀਸਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕੀਮੋਥੈਰੇਪੀ ਨਹੀਂ ਲੈਣ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੇ ਮਰ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ।

ਕੀਮੋਥੈਰੇਪੀ ਦੇ 11 ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ, ਜਿਸਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਕਾਯਲਾ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਮੰਦਾ ਅਸਰ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ, ਮੈਕਾਯਲਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਕੀਮੋਥੈਰੇਪੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰੋਕਣ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰਵਾਇਤੀ ਦਵਾਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਕਾਯਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੂਹਾਨੀ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਸਪਤਾਲ ਨੇ ਮੈਕਾਯਲਾ ਦਾ ਕੇਸ ਬਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਘੱਲ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣਾ ਠੀਕ ਸਮਝਿਆ।

- ਵੇਖੋ: <https://www.youtube.com/watch?v=NrF5wWQ4hIU>
- ਪੜ੍ਹੋ: ਫਸਟ ਨੈਸ਼ਨਜ਼ ਦੀ ਕੁੜੀ ਨੇ ਕੀਮੋ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਾਰੰਪਰਕ ਇਲਾਜ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ:
<http://www.cbc.ca/news/aboriginal/first-nations-girl-chooses-traditional-medicine-over-chemo-1.2644637>
- ਪੜ੍ਹੋ: ਮੈਕਾਯਲਾ ਸੌਲਟ ਦਾ ਕੇਸ ਬਾਲ ਕਲਿਆਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਖੜੋ ਕਰਦਾ ਹੈ:
<http://www.cbc.ca/news/aboriginal/makayla-sault-s-case-raises-questions-about-child-welfare-laws-1.2658155>

ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ:

2. ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਮੈਕਾਯਲਾ ਦੇ ਇਲਾਜ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੌਣ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਮੈਕਾਯਲਾ, ਉਸ ਦੇ ਮਾਪੇ, ਡਾਕਟਰ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਰਗ?
2. ਮੈਕਾਯਲਾ ਨੂੰ ਕੀਮੋਥੈਰੇਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਕਿਉਂ ਜਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?
3. ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਮੈਕਾਯਲਾ ਨੇ ਇਸ ਇਲਾਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ "ਸਮਰੱਥਾ" ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ?
4. ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਵਿੱਚ ਏ.ਸੀ. ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਮੈਕਾਯਲਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ। ਦੋਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ?

ਅਸਮਰਥ ਬਾਲਗਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਨਿਰਣੇ-ਲੈਣਾ

ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਲਈ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਜਿਆਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਮਰਥ ਬਾਲਗਾਂ ਲਈ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ। ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਵਾਂਗੂ, ਬਾਲਗ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਅਸਮਰਥ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ, ਮਾਨਸਿਕ ਅਸਮਰਥ ਬਾਲਗ ਖ਼ਾਤਰ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਨੂੰ *ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਨਿਰਣੇ ਐਕਟ* ਰਾਹੀਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਨੂੰ ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਬਾਲਗ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਲਈ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ, ਬਾਲਗ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿੱਜੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਹੈ, ਜੇਕਰ:

“ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਸਿਹਤ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ, ਪੋਸ਼ਣ, ਰਿਹਾਇਸ਼, ਕੱਪੜੇ, ਸਫਾਈ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਨਹੀਂ ਲੈਣ ਦੇ ਮੁਨਾਸਬ ਨੇੜਲੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਬਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟੈਸਟ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। *ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਨਿਰਣੇ ਐਕਟ* ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਮਾਨਸਿਕ ਅਸਮਰਥ ਬਾਲਗ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ:

- ੳ) ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣਾ
- ਅ) ਕਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ, ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਕਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਜਿੱਠਣਾ (ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ)
- ੲ) ਸਿਹਤ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਸਮੇਤ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ

- ਸ) ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ, ਪੇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸਫਾਈ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣਾ
- ਹ) ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ, ਸਿਖਲਾਈ, ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਸ਼ਲ ਸੇਵਾ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣਾ

ਮੈਡੀਕਲ ਫੈਸਲੇ ਲਈ, ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨੂੰ *ਸਿਹਤ ਸੇਵਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਐਕਟ* ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ, ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨੂੰ ਹੇਠ ਦੱਸੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

- ੳ) ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੀ ਮੰਨੇਗਾ
- ਅ) ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਇੱਛਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ
- ੲ) ਫੈਸਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਣਗੇ ਜਾਂ ਬਦਤਰ
- ਸ) ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਫਾਇਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

➤ ਰੇ ਈਵ

ਈਵ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਬਾਲਗ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਕਰਕੇ ਅਵਾਜ਼ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣ ਦੇ ਰੋਗ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਸੀ – ਇਹ ਇੱਕ ਹਾਲਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਈਵ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕੀ ਸਾਲ ਦੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਈਵ ਦੀ ਮਾਤਾ "ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਈ." ਨੇ ਈਵ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਵਿੱਚ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਬਾਲਗਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਘੱਲਿਆ। ਇਸ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਈਵ ਨੇ ਇੱਕ ਮਾਨਸਿਕ ਅਪੰਗ ਪੁਰਸ਼ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਦੇਸਤੀ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੀ। ਦੋਨਾਂ ਨੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਈਵ ਦੀ ਦੇਸਤੀ ਬਾਰੇ ਇਲਮ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਈ. ਈਵ ਦੇ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਗਰਭ-ਅਵਸਥਾ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਸਰ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਚਿੰਤਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਈਵ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਂ ਬਣਨ ਲਈ ਜਰੂਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਬੱਚੇ ਦੀ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਈ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਗਭਗ ਸੱਠ ਸਾਲ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਈ. ਨੇ ਈਵ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਈਵ ਨੂੰ ਸਟੈਰੋਅਲਾਇਜ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਿੰਸ ਐਡਵਰਡ ਆਈਸਲੈਂਡ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਰਜੀ ਦਿੱਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਈਵ ਆਪਣੀ ਹਾਲਤ ਕਾਰਨ ਇਲਾਜ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਈਵ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਈ. ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਈ. ਨੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਨਮ ਦੇਣ ਦੇ ਸਦਮੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਫਰਜ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਈਵ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਮਰਥ ਸੀ।

ਪ੍ਰਿੰਸ ਐਡਵਰਡ ਆਈਸਲੈਂਡ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜਸਟਿਸ ਮੈਕਕੂਵੈਡ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕੀ ਈਵ ਸੂਚਿਤ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਕਾਬਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ੀਮਤੀ ਈ. ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕੀ ਸਟੈਂਰਅਲਾਇਜ਼ੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਸਰਜੀਕਲ ਵਿਧੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੈਡੀਕਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਸ਼ੀਮਤੀ ਈ. ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਟੈਂਰਅਲਾਇਜ਼ੇਸ਼ਨ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਲਈ, ਈਵ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ 'ਚ ਅਸਮਰਥ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਪੈਰੋਂਸ ਪੈਟਰਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੈਰੋਂਸ ਪੈਟਰਿਆ ਇੱਕ ਲਾਤੀਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ "ਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਿਤਾ" ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪੈਰੋਂਸ ਪੈਟਰਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਨਸਿਕ ਅਸਮਰਥ ਬਾਲਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਸਟਿਸ ਮੈਕਕੂਵੈਡ ਨੇ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਪੈਰੋਂਸ ਪੈਟਰਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਭਾਗ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਮਰਥ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਇਲਾਜ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਡਾਕਟਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਪਰ, ਈਵ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ ਗਰਭ ਰੋਕਥਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਟੈਂਰਅਲਾਇਜ਼ੇਸ਼ਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ੀਮਤੀ ਈ. ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ।

ਸ਼ੀਮਤੀ ਈ. ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਈਵ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤ ਸੀ। ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਹ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾਤਰ ਜਜਾਂ ਨੇ ਵਖਰੇਵੇਂ ਤਰਕਾਂ ਨਾਲ ਜਸਟਿਸ ਮੈਕਕੂਵੈਡ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਈਵ ਦੀ ਸਟੈਂਰਅਲਾਇਜ਼ੇਸ਼ਨ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੈਰੋਂਸ ਪੈਟਰਿਆ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ। ਈਵ ਦੇ ਅਦਾਲਤੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕੇਸ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੈਰੋਂਸ ਪੈਟਰਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਮੁਖਾਤਿਬ ਕੀਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਪੱਖ 'ਤੇ ਕਲਮਬੰਦ ਕਰਦੇ ਜਸਟਿਸ ਲਾ ਫ਼ੋਰੇਸਟ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ:

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਪੈਰੋਂਸ ਪੈਟਰਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲੋੜ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਅਕਸਰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ "ਵਧੀਆ ਹਿੱਤ" ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ "ਭਲਾਈ" ਜਾਂ "ਕਲਿਆਣ" ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹਿਦਾ ਹੈ...

ਭਾਵੇਂ ਪੈਰੋਂਸ ਪੈਟਰਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਘੇਰਾ ਅਤੇ ਇਲਾਕਾ ਬੇਅੰਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਕਿਸੀ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੇਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੂਲ ਅਸੂਲਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਸ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਸ ਦੇ ਭਲੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ... ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਫ਼ਾਇਦੇ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਰਜ਼ੀ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਰ ਵਾਰ ਵਾਧੂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵੱਧ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਜਸਟਿਸ ਮੈਕਕੂਵੈਡ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ ਕਿ ਈਵ ਸਹਿਮਤੀ ਬਗ਼ੈਰ ਸਟੈੱਰਅਲਾਇਜ਼ੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜੇ ਦੱਸਦੇ ਸੀ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਬਗ਼ੈਰ ਸਟੈੱਰਅਲਾਇਜ਼ੇਸ਼ਨ ਮਾਨਸਿਕ ਅਸਮਰਥ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗੂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਪੱਧਰ ਦਿਖਾ ਸਕਦੇ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਗ਼ੈਰ ਸਮਾਜਿਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਿਹਤ ਸਬੰਧਤ ਮਕਸਦ ਲਈ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਬਿਨਾਂ ਜਨਮ ਦੇਣ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਰ ਅੱਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਰੋਂਸ ਪੈਟਰਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਅਸਮਰਥ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਧੀਆ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਈ. ਵਰਗੇ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕੀ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ, ਇਹ ਗੈਰਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਜਸਟਿਸ ਲਾ ਫੋਰੇਸਟ ਨੇ ਲਿਖਿਆ:

ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਘੁੱਸਪੈਠ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਰੀਰਕ ਨੁਕਸਾਨ ਜੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਗੈਰ-ਇਲਾਜ ਸਟੈੱਰਅਲਾਇਜ਼ੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਾਬਲ ਫ਼ਾਇਦੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਪੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਇਹ ਇਲਾਜ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਣ ਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੁਤਾਬਕ, ਪੈਰੋਂਸ ਪੈਟਰਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤਹਿਤ ਗੈਰ-ਇਲਾਜ ਮਕਸਦਾਂ ਲਈ ਇਲਾਜ ਨੂੰ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ...

ਕਰਾਊਨ ਦਾ ਪੈਰੋਂਸ ਪੈਟਰਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਫ਼ਾਇਦੇ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ।

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਈਵ ਦੀ ਮਾਤਾ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਬਗ਼ੈਰ ਈਵ ਨੂੰ ਸਟੈੱਰਅਲਾਇਜ਼ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ?
2. ਜਸਟਿਸ ਮੈਕਕੂਵੈਦ ਨੇ ਈਵ ਦੀ ਸਟੈੱਰਅਲਾਇਜ਼ੇਸ਼ਨ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਸੀ?
3. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਟੈੱਰਅਲਾਇਜ਼ੇਸ਼ਨ ਲਈ ਇਨਕਾਰ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਤੁਸੀਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਂ ਈਵ ਦੀ ਮਾਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਸਟੈੱਰਅਲਾਇਜ਼ੇਸ਼ਨ ਈਵ ਦੇ ਵਧੀਆ ਹਿਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ? ਆਪਣੇ ਤਰਕ ਦੱਸੋ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਂਸ ਪੈਟਰਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਸਮਰਥ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਕਿਦਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰਥ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?
4. ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਸਮਰਥ ਬਾਲਗ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਹੈ?
5. ਮਾਨਸਿਕ ਅਸਮਰਥ ਬਾਲਗ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਵਿਚਕਾਰ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਜਵਾਨੀ ਬਾਰੇ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਮੇਲ ਹੈ? ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਇੱਕ ਅਹਿਮ ਮੇਲ ਹੈ?

ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦ

ਸਰਪ੍ਰਸਤ
ਰਾਖੀ
ਪ੍ਰਬੰਧਕ
ਪੈਰੌਂਸ ਪੈਟਰਿਆ
ਪਾਟਰ ਫੈਮਿਲਿਆਸ
ਤੁਤੇਰਾ ਮੁਲੀਏਰੁਮ
ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ
ਜਾਇਦਾਦ
ਪਹੁੰਚ
ਕਸਟਡੀ
ਇੱਕਲੀ ਕਸਟਡੀ
ਸਾਂਝੀ ਕਸਟਡੀ

ਵਿਆਹ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ

ਅੱਜ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਿਆਹ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਝੁੰਡ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵਿਆਹ ਦੇ ਵੱਖ ਮਤਲੱਬ ਹੋ ਸੱਕਦੇ ਹਨ। ਉੱਤਰੀ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਪਿਆਰ ਜਾਂ ਰੁਮਾਂਸ ਨਾਲ ਉਪਜੇ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਲੋਕ ਪਰਵਾਰ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ, ਸਭਿਆਚਾਰ, ਜਾਂ ਪੰਥ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਤ ਕਈ ਕਾਰਣਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ। ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਫ਼ਰਜ਼ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਹ ਇਸ ਮਸਲੇ ਵਿੱਚ ਬਰੀਕੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਵੀ ਸੱਕਦੇ ਹਨ।

ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਰੁਮਾਂਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦਾ ਜੁੜਾਵ ਟਾਕਰੇ ਉੱਤੇ ਨਵਾਂ ਹੈ। ਮੱਧਕਾਲੀ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਲਈ, ਵਿਆਹ ਦੇ ਪਰਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ। ਜਵਾਨ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵੱਖ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਦਾਇਰੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਜਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅੱਜ, ਅਸੀਂ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਤੀ ਅਜਾਦੀ ਬਾਰੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਬਹਿਸ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਚਾਹੇ ਜੇ ਵੀ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਕਦਰਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਲਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਲੈਣ, ਅੱਜ ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਾਬੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤਾ ਵੀ ਹੈ। ਕੋਣ ਕਿਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਵਾਹਕ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਨੂੰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਨਾਡਾ ਵਿੱਚ, ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਸੰਘੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਨਿਅਮਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਸੰਘੀ ਸਰਕਾਰ *ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਧਿਨਿਯਮ 1867* ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 91(26) ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਤਲਾਕ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ *ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਧਿਨਿਯਮ 1867* ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 92(12) ਤਹਿਤ ਵਿਆਹ ਦੀ ਰਸਮ ਦੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ *ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਧਿਨਿਯਮ 1867* ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 92 (13) ਤਹਿਤ ਸਮਰਥਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਜੁੰਮੇਵਾਰ ਹਨ।

ਇਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲੱਬ ਹੈ? ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਘੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸਦੇ ਕੋਲ ਵਿਆਹ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਘੱਟ ਹੈ। ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਜਾਤੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਜਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਮਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਵਿਆਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਦ ਵੀ, ਸੰਘੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਸਮੂਹ ਤਲਾਕ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਲਾਕ ਉੱਤੇ ਲੱਗਭੱਗ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ।

ਵਿਆਹ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਬਾਈ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਕਨੂੰਨ ਨਿਅਮਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਫਿਕਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਦੀ ਰਸਮ ਨੂੰ **ਕੋਣ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ** ਹੈ। ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵਿਆਹ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਜ਼ਹਬੀ ਮਹੱਤਤਾ ਹੈ; ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਮਜ਼ਹਬੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਹਬੀ ਵਿਦਵਾਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ, ਪਾਂਧਾ, ਪੰਡਿਤ, ਰੱਬੀ, ਜਾਂ ਇਮਾਮ। ਹੋਰਨਾ ਲਈ, ਵਿਆਹ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਇਕਰਾਰ ਹੈ; ਉਹ ਜੱਜ ਵਰਗੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ

ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਰਸਮ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਆਹ ਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣ, ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸੂਬਾਈ ਜਾਂ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਕੀਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਆਹ ਕੈਣ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ, ਸੰਘੀ ਅਤੇ ਸੂਬਾਈ/ਪ੍ਰਾਦੇਸ਼ਿਕ ਕਨੂੰਨ ਦੋਨਾਂ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਨਾਡਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁੱਝ ਹਨ:

- ਦੋਨਾਂ ਸੰਗੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਹੋਰਨਾ ਵੱਲੋਂ ਦਬਾਅ ਜਾਂ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਚੋਣ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਬਰਨ ਕੀਤੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਵਾਸ ਕਨੂੰਨ, ਪਰਵਾਰ ਕਨੂੰਨ, ਅਤੇ ਫ਼ੌਜਦਾਰੀ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਗੋਦ ਲੈਣ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ (ਖੂਨੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੋਨਾਂ ਸੰਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰੀਬੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਘੀ ਵਿਆਹ (ਵਰਜਿਤ ਡਿਗਰੀ) ਅਧਿਨਿਯਮ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਅਭਿਭਾਵਕ, ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ, ਬੱਚੇ, ਪੋਤਰੇ, ਭਰਾ ਜਾਂ ਭੈਣ, ਮਤਰੇਇਆ ਭਰਾ ਜਾਂ ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਭੈਣ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ।
- ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਵਿਆਹ ਕਨਾਡਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਜਰਮੀ ਜੁਰਮ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਦੋ ਜਾਂ ਜਿਆਦਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। “ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ਾਦੀਸ਼ੁਦਾ ਸਨ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੂੱਜੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਥੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਜ਼ਹਬੀ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਰਸਮ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਵੀ ਇੱਕ **ਆਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਹ** ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨ ਰਾਹੀਂ ਸੰਗੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਾਓ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੋਣ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਹਬੀ ਜਾਂ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਵਿਆਹ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਕਰਾਰ ਜਾਂ ਨਿਤਤਾ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਜਰੂਰੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਲਈ ਕੈਣ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਉੱਤੇ ਲੱਗਣ ਵਾਲਿਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ (ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਲਈ, ਉਮਰ ਉੱਤੇ ਰੋਕ, ਖੂਨੀ ਰਿਸ਼ਤਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਵਿਆਹ) ਆਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਹ ਲਈ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਜਿਆਦਾਤਰ ਜਰੂਰਤਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੂਬਾਈ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਹ ਉੱਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਲਈ ਜੁੰਮੇਵਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਦੀਆਂ ਜਰੂਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੈ। ਓਨਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ, ਆਮ

⁴ਬਹੁਵਿਆਹ ਦਾ ਮੁਜਰਮੀ ਕੁਕਰਮ ਨੂੰ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 293 ਵਿੱਚ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਭਾਗ ਘੱਟ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 2011 ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਵੇਖੋ: *ਮੁੜ ਹਵਾਲਾ: ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਸੈਕਸ਼ਨ*

ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਖਾਨਦਾਨੀ ਕਨੂੰਨ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਥੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ:

ੳ) ਲਗਾਤਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੇ ਅਰਸੇ ਲਈ, ਜਾਂ

ਅ) ਕੁੱਝ ਸਥਿਰਤਾ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਥੀ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਜਾਂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਮਾਪਿਆਂ ਹੋਣ।

ਵਿਆਹੇ ਕਪਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਾਥੀ ਦੇ ਵੀ ਸਾਥੀ ਸਮਰਥਨ, ਬੱਚੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ, ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਸਮੇਤ ਕਈ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਆਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਾਥੀ ਅਕਸਰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਭਾਜਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਵਿਚਾਰ ਕਰਣ ਲਾਇਕ ਸਵਾਲ:

1. ਸਰਕਾਰ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਨਿਅਮਿਤ ਕਰਦੀ ਹੀ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਆਮ ਕਨੂੰਨੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਜਾਂ ਬਰਾਦਰੀ ਉੱਤੇ ਆਪ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ?
2. ਕਨੂੰਨ ਰਾਹੀਂ ਨਿਅਮਿਤ ਵਿਆਹ ਲਈ ਕਨੂੰਨ ਮਜ਼ਹਬੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਕਿਉਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ/ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਸਾਰੇ ਵਿਆਹ ਸਿਰਫ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ? ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਕਿਉਂ?
3. ਵਿਆਹ ਕਰਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲੱਬ ਹੈ? ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕੇ ਕੀ ਹਨ?
4. ਕਨੂੰਨ ਕੁੱਝ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਣ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਣ ਉੱਤੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਵਖਾਇਆ ਗਿਆ, ਇਹ ਘੱਟ ਉਮਰ ਵਿਆਹ ਉੱਤੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲੱਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਨਾਡਾ ਵਿੱਚ ਸਮਲਿੰਗੀ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੌਣ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਵਲੋਂ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ? ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਨਿਯਮਕ ਵਿਆਹ ਕਰਣ ਲਈ ਸਿਰਫ "ਮਰਜ਼ੀ" ਬਥੇਰੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ?
5. ਹੋਰ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਆਹ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਣ ਲਈ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ?
6. ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਕਨੂੰਨ ਵਿਆਹ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਠੀਕ ਹੈ?
7. ਕੀ ਖਾਨਦਾਨ ਕਨੂੰਨ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਭਾਗ 29 ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਆਮ ਕਨੂੰਨੀ ਵਿਆਹ ਲਈ ਲੋੜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ? ਆਮ ਕਨੂੰਨੀ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੱਖ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਕਨਾਡਾ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ

ਸਾਨੂੰ ਵਿਆਹ ਲਈ ਇੱਕ ਉਮਰ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਵਿਆਹ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਕੀ ਹੈ ਜਿੰਨੇ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸੱਕਦੇ ਹਨ, ਕਨੂੰਨ ਵਿਆਹ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਕਰਾਰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ, ਵਿਆਹ ਦੋਨਾਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਾਰ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਲਈ ਹਰ ਇੱਕ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਰਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ, ਇੱਕ

ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰੋ ਤਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਕਰਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਜਾਂ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲੈਣ ਕਾਬਿਲ ਨਹੀਂ ਸੱਮਝਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਰਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਜੁੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕਨਾਡਾ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਇਹ ਹੈ:

18 ਸਾਲ: ਓਨਟਾਰੀਓ, ਅਲਬਰਟਾ, ਸਾਸਕੇਚਵਾਨ, ਮੈਨਿਟੋਬਾ, ਕਿਊਬੇਕ, ਨਿਊ ਬਰੰਸਵਿਕ, ਪ੍ਰਿੰਸ ਐਡਵਰਡ ਆਇਲੈਂਡ

19 ਸਾਲ: ਬਰੀਟੀਸ਼ ਕੋਲੰਬਿਆ, ਨੇਵਾ ਸਕੋਟਿਆ, ਨਿਊਫਾਊਂਡਲੈਂਡ ਅਤੇ ਲੈਬਰਾਡੋਰ, ਯੂਕੇਨ, ਉੱਤਰ ਪੱਛਮ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਨੂਨਾਵਟ

ਲੱਗਭੱਗ ਸਾਰੇ ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਹ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਬਾਲਗ ਹੋਣ (ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਉੱਤੇ ਹੈਂਡਆਊਟ ਵੇਖੋ) ਦੀ ਉਮਰ ਵਰਗੀ ਹੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਨਿਊ ਬਰੰਸਵਿਕ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ 19 ਸਾਲ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਵਿਆਹ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਕੇਵਲ 18 ਸਾਲ ਹੈ।

ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਲੋੜ ਲਈ ਅਪਵਾਦ - ਓਨਟਾਰੀਓ

ਹਰ ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਲਈ ਕੁੱਝ ਅਪਵਾਦ ਵੀ ਹਨ। ਬਾਲਗ ਹੋਣ 'ਤੇ ਘੱਟ ਉਮਰ ਨਾਬਾਲਗ ਜੇਕਿ 15 ਜਾਂ 16 (ਸੂਬੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ) ਦੇ ਉੱਤੇ ਹਨ, ਮਾਪਿਆਂ ਜਾਂ ਗਾਰਡੀਅਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਲੋਂ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਬਾਲਗ ਅਪਵਾਦ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਓਨਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ 18 ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ 16 ਅਤੇ 18 ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਪਿਆਂ ਜਾਂ ਗਾਰਡੀਅਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੁੱਝ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ, 16 ਅਤੇ 17 ਸਾਲ ਦੇ ਜਵਾਨ ਮਾਪਿਆਂ ਜਾਂ ਗਾਰਡੀਅਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਬਗੈਰ ਵੀ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਦੇ ਹਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: 1) ਜੇਕਰ ਮਾਪੇ/ਗਾਰਡੀਅਨ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ 2) ਮਾਪੇ/ਗਾਰਡੀਅਨ ਅਸੰਗਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਾਬਾਲਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮਾਪੇ/ਗਾਰਡੀਅਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਇੱਕ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕਿਹ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ *ਓਨਟਾਰੀਓ ਵਿਆਹ ਅਧਿਨਿਯਮ* ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

ਓਨਟਾਰੀਓ ਦਾ ਵਿਆਹ ਅਧਿਨਿਯਮ

- 5.(2)** ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਵੇਗੇ, ਜਾਂ ਵਿਆਹ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਧਿਕਾਰ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਰਸਮ ਕਰਵੇਗੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਉਮਰ ਸੇਲਾਂ ਸਾਲ ਜਾਂ ਉਸਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਦੋਨੋ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੈ।
- 6.(1)** ਜਿੱਥੇ ਭਾਗ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਹੜੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਉਹ ਉਪਲੱਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿਨਾ ਮਤਲਬ ਜਾਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖ ਜਿਸਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਉਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕਦਮਾ ਗਾਰਡੀਅਨ ਦੀ ਰੋਕ ਬਰੈਰ ਇੱਕ ਜੱਜ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸੱਕਦੇ ਹਨ।

➤ ਇਵਾਂਸ (ਰੇ) ਅਤੇ ਫਾਕਸ ਬਨਾਮ ਫਾਕਸ

ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾਲਤ ਕੀ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਾਪੇ/ਗਾਰਡੀਅਨ ਅਸੰਗਤ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਨੂੰਨ ਏਜੰਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਨ ਔਲੂੜ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ? ਓਨਟਾਰੀਓ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 18 'ਤੇ ਘੱਟ ਦੇ ਜਵਾਨ ਕੁੜੀਆਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

ਇਵਾਂਸ (ਰੇ) ਵਿੱਚ, ਨਿਕੋਲ ਅਮਾਂਡਾ ਇਵਾਂਸ 17 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਿੱਤਰ ਲਿਊਕ ਟੁੰਬਰ 21 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਸੀ। ਨਿਕੋਲ ਅਤੇ ਬੱਚਾ ਹੁਣੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਲਿਊਕ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਨਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਲਿਊਕ ਨਾਲ ਰਹਿਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਉਸਦੀ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਬਗੈਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਲੋਂ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਪਰਵਾਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਸਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਲਿਊਕ ਨੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਕਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਮੰਨਦੀ ਸੀ ਕਿ ਲਿਊਕ ਵਲੋਂ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹਾਲਾਤ ਚੰਗੇ ਹੋਣਗੇ।

ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਕੋਲ 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਸੀ, ਓਨਟਾਰੀਓ ਦੇ ਵਿਆਹ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਪਿਓ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਨਿਕੋਲ ਦੀ ਮਾਤਾ ਵਿਆਹ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਨਿਕੋਲ ਦੇ ਪਿਓ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਨਿਕੋਲ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਚਾਲ ਚਲਣ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਵਿਆਹ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6(1) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਕੋਲ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪਿਓ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵੰਡਣ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਓਨਟਾਰੀਓ ਕੋਰਟ ਆਫ ਜਸਟੀਸ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ।

ਜਸਟੀਸ ਪਗਸਲੇ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪਿਓ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵੰਡਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਹ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਕੋਲ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੇ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਜਸਟੀਸ ਪਗਸਲੇ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ:

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਵਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਹਾਲਤ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੇਮੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਦਿਲੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਦੱਸੀ ਗਈ ਅਹਿਮੀਅਤ ਦੋਨੋਂ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸਲਈ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮੰਗੋਤਰ ਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਾਉਣ, ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਹੈਸਿਅਤ ਦੇਣ ਵਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਠਾਰਵੇਂ ਜਨਮਦਿਨ ਤੱਕ ਸਿਰਫ ਮਾਪਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਚਾਲ ਚਲਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਪਿਓ ਦੀਆਂ

ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉਚਿੱਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਪਿਓ ਵੱਲੋਂ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਵੀ, ਵਿਆਹ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਪਿਓ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਮਨਮਾਨੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਮਤਲੱਬ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਾਬਿਲ ਅਤੇ ਉਚਿੱਤ ਸਾਮਾਜਕ ਕਦਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਫਾਕਸ ਬਨਾਮ ਫਾਕਸ ਵਿੱਚ, ਬਰਾਪਟਨ ਵਲੋਂ 16 ਸਾਲ ਦਾ ਲੇਰੀ ਅੰਨਾ-ਮੈਰੀ ਫਾਕਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਲੇਰੀ ਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੰਗੇਤਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ 16 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਮੰਗੇਤਰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਨੈਕਰੀ ਉੱਤੇ ਲਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨੈਕਰੀ ਪੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਲੇਰੀ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੰਗੇਤਰ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਉੱਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਮੰਗੇਤਰ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਆਹ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਲੇਕਿਨ ਦੋਨਾਂ ਨੇ ਵੱਖ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ: ਉਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਨਾਲ ਘਰੋਂ ਭੱਜ ਗਏ, ਅਤੇ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਜੇੜੇ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਂਉਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਆਮ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜੇੜੇ ਵਾਂਗੂ ਰਹਿਣਗੇ। ਵਿਆਹ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇੜੇ ਨੂੰ ਸੱਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹਿਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਮੰਗੇਤਰ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਵਿਆਹ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜੇੜੇ ਦੀ ਇਕਰਾਰ ਨੂੰ ਮਜਬੂਤ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਲੜਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਲੇਰੀ ਦੇ ਮਾਪੇ, ਫਿਰ ਵੀ, ਮਜਬੂਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ 18 ਸਾਲ ਦੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲੇਰੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮੰਗੇਤਰ ਇੱਕ ਭੈੜੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਸ਼ੀਲੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਲੇਰੀ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਲੇਰੀ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੰਗੇਤਰ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਅਤੇ ਆਜਾਦ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਸੀ, ਉਥੇ ਹੀ ਹੁਣ ਉਸਨੇ ਸਕੂਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ “ਮੋਮ” ਅਤੇ “ਡੈਡ” ਦੀ ਬਜਾਏ “ਮਿਸਟਰ” ਅਤੇ “ਮਿਸੇਜ” ਕਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੇਰੀ ਦੇ ਮੰਗੇਤਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ “ਭੜਕਾਇਆ” ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੰਗੇਤਰ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਲੇਰੀ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਨਾਲ ਘਰ ਉੱਤੇ ਰਹਿਣ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਉੱਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ।

ਤਥ ਦੀ ਸਮਿਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਜਸਟੀਸ ਕਾਰਸਵਿਕ ਨੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੰਡਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ (ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਲੋਂ ਰੋਕਿਆ) ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ:

[ਵਿਆਹ ਅਧਿਨਿਯਮ] ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਉੱਤੇ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਰਜ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸੰਗਤ ਜਾਂ ਗਲਤ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬਹੁਤੇ ਜਾਇਜ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਕਾਰਣਾਂ ਕਰਕੇ ਨਾਲ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਮੂਹ ਵਿਆਹ ਦੀ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਮੰਗੋਤਰ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਆਪਣੀ ਹਾਲਤ ਬਦਲਦੇ ਹੋਏ ਹੁਣ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹਾਲਤ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦੋਨਾਂ ਨੇ ਭਲੇ ਹੀ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਵੱਖ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਹ ਪਹਿਚਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਹਾਂ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਸੰਗਤ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਥ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਮੈਂ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਇੱਕ ਜਾਇਜ ਚਿੰਤਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਵਿਚਾਰ ਕਰਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਰੇ ਇਵਾਂਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਿਓ ਆਪਣੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ ਸੀ?
2. ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਾਪੇ ਜਾਂ ਗਾਰਡੀਅਨ ਵੱਲੋਂ ਅਸੰਗਤ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਰੋਕਣ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?
3. ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਉਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੇ ਇਵਾਂਸ ਅਤੇ ਫਾਕਸ ਬਨਾਮ ਫਾਕਸ ਉੱਤੇ ਵੱਖ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ? ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ? ਕਿਉਂ ਜਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?

ਹੋਰ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਅਪਵਾਦ

ਓਨਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ, 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕੁੱਝ ਸੂਬਿਆਂ ਅਤੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ 15 ਜਾਂ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁੱਝ ਖ਼ਾਸ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਬਰੀਟੀਸ਼ ਕੋਲੰਬਿਆ ਵਿੱਚ, ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਲਈ, ਵਿਆਹ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ 19 ਸਾਲ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ 16 ਅਤੇ 19 ਸਾਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪੇ/ਗਾਰਡੀਅਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਬਰੀਟੀਸ਼ ਕੋਲੰਬਿਆ ਦੇ ਵਿਆਹ

ਅਧਿਨਿਯਮ ਵੀ ਦਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਾਮਾਇਕ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ।

ਅਲਬਰਟਾ, ਪਿੰਸ ਐਡਵਰਡ ਆਇਲੈਂਡ, ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਪੱਛਮ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਉਮਰ ਦੀ ਲੋੜ ਲਈ ਅਪਵਾਦ ਵੱਧ ਖਾਸ ਹਨ: ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 15 ਜਾਂ 16 ਸਾਲ (ਸੂਬੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ) ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਸਿਰਫ ਜਿੱਥੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਔਰਤ ਗਰਭਵਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਹੈ।

ਬਿਲ ਐਸ-7: 2014 ਵਿੱਚ, ਕਨਾਡਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਿਲ ਐਸ-7 ਨਾਮ ਦਾ ਨਵਾਂ ਵਿਧਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਸੰਖੀ ਨਾਗਰਿਕ ਵਿਆਹ ਅਧਿਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਕਨਾਡਾ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ 16 ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਬਿਲ ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਨਾਡਾਈ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਜਾਨਕੇ ਕਿ ਵਿਆਹ ਦੇ ਇੱਕ ਪੱਖ ਦੀ ਉਮਰ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਉਹ ਵਿਆਹ ਦੀ ਰਸਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ, ਰਸਮ ਪੂਰੀ ਕਰਣ, ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਇਹ ਬਿਲ ਇੱਕ ਮੁਜਰਮੀ ਜੁਰਮ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ।

ਵਿਚਾਰ ਕਰਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਕਿ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮਾਪੇ ਜਾਂ ਗਾਰਡੀਅਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ **15** ਜਾਂ **16** ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜਤ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
2. ਬਰੀਟੀਸ਼ ਕੋਲੰਬਿਆ ਵਿੱਚ, **16** ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਵਿਆਹ ਕਰਣ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਹ ਕਰਣ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜਤ ਦੇਣ ਲਈ ਤਾਕਤ ਦੇਣਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਮਾਇਕ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਵਿਆਹ ਅਧਿਨਿਯਮ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਕੀ ਸੱਮਝਿਆ ਜਾਵੇ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ। ਬਰੀਟੀਸ਼ ਕੋਲੰਬਿਆ ਵਿੱਚ **16** ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਣ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰਣ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?
3. ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਵਿਆਹ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਅਪਵਾਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
 - ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਪਵਾਦ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਨੇ (ਜੰਮਿਆ ਜਾਂ ਅਣਜੰਮਿਆ) ਨਾਬਾਲਗ ਹਨ? ਜੇਕਰ ਮਾਤਾ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਪਿਓ ਇੱਕ ਬਾਲਗ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ?
 - ਇਸਦੇ ਅੱਡ, ਪਿਓ ਨਾਬਾਲਗ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਉਸ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮਾਤਾ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?
4. ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਨਾਡਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ (ਬਿਲ ਐਸ-7) ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਤਬਦੀਲੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜੇ **16** ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਣ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਭਲੇ ਹੀ ਨਾਬਾਲਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਕਰੇ?

ਏ(ਈ) (ਦਾ ਅਗਲਾ ਮਿੱਤਰ) ਬਨਾਮ ਮੈਨੀਟੋਬਾ (ਬਾਲ ਅਤੇ ਪਰਵਾਰ ਸੇਵਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ)

ਇਮੰਨ ਅਲ-ਸਮਦੀ 14 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਰਾ 'ਏ ਅਹਿਮਦ ਸੈਦ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਈ ਜੋਕਿ 26 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ। ਇਮੰਨ ਵਿੰਨਿਪੇਗ ਤੋਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾ ਇੰਜੀਨਿਅਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪੀਐਚਡੀ ਦਾ ਸਟੂਡੈਂਟ ਸੀ ਜੋ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮਿਡਲ ਈਸਟ ਤੋਂ ਕਨਾਡਾ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਹਬੀ ਰਸਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਇਮੰਨ ਆਪਣੇ ਪਿਓ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਕਸਟਡੀ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਤਲਾਕ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਮੰਨ ਅਤੇ ਰਾ ਨੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਮੰਨ ਦੇ ਪਿਓ ਨੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇਮੰਨ ਅਤੇ ਰਾ ਨੇ ਇੱਕ ਇਸਲਾਮੀ ਮਜ਼ਹਬੀ ਨਿਕਾਹ ਦੀ ਰਸਮ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ।

ਇਮੰਨ ਅਤੇ ਰਾ ਹੁਣੇ ਅਪਨੀ ਇਸਲਾਮੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਹ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਕਨਾਡਾ ਦੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਦੀਸ਼ੁਦਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਦੇ ਵਿਆਹ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਜੱਜ (ਅਦਾਲਤ ਵਲੋਂ) ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਮੰਨ ਨੇ ਰਾ ਵਲੋਂ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਦੀ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਭਿਭਾਵਕ ਅਤੇ ਕਸਟਡੀ ਵਿੱਚ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਪਿਓ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਮੰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਓ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਭਰੇਟ-ਅਵਸਥਾ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੀ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਜੇਕਰ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪਿਓ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਮੰਨ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦ ਪਸੰਦ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕੁੱਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਮੰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਮੰਨਦੀ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜਸਟੀਸ ਰਾਇਟ ਨੇ ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਵਿੱਚ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਸਟੀਸ ਰਾਇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਇਸ ਵਿਆਹ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਇਮੰਨ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੋਨਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਹੋਰ ਵੱਧ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।

16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਨਾਡਾ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਵੀ ਜਸਟੀਸ ਰਾਇਟ ਨੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ।

ਕਨਾਡਾ ਦੀ ਮੁੱਖਧਾਰਾ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਲਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋਕਿ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਜਾਂ ਸਿਆਣਪੁਣਾ ਮਿਆਰ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਿੰਮੇਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ

ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਸਲਿਆਂ ਸਮੇਤ ਕਈ ਕਾਰਣਾਂ ਤੋਂ ਹੁਣੇ ਵੀ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਕਨਾਡਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕੋਡ, ਨੈਜਵਾਨ ਅਪਰਾਧੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਪਰਵਾਰ ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਮਿਸਾਲ ਹਨ।

ਕਨਾਡਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸਲਾਮਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕੁੱਝ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮੁੱਲਾਂ ਅਤੇ ਮਾਣਕ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜੋ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਕਨਾਡਾ ਦੀ ਸਫਲ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਜ਼ਹਬੀ, ਨੈਤਿਕ ਜਾਂ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ। ਸਹੀ ਕਰਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਿੱਥੇ ਮੌਲਕ ਮੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੈ ਉਹ ਪਰਭਾਵੀ ਤੌਰ ਤੇ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਅੜਚਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਜੱਜ ਦਾ ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇ ਉਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਹੁਤ ਗ਼ੈਰ-ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਖ਼ਾਸ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਦੀ ਗਰਭਾਵਸਥਾ ਹੋਰ ਉਪਯੁਕਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਲਾਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਖ਼ਾਸ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ-ਮਾਮੂਲੀ ਹਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਨਾਡਾ ਦੇ ਮੁੱਲਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਸਟੀਸ ਰਾਇਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖ਼ਾਸ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ-ਮਾਮੂਲੀ ਹਾਲਾਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਮੰਨ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਆਹ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇਹ ਵਿਆਹ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਜਨਤਾ ਦੇ ਅਸਲ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਵਿਚਾਰ ਕਰਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਕੀ ਇਮੰਨ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ ਵਿਆਹ ਕਰਣ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ? ਉਸਦੇ ਪਿਓ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸਮਰੱਥ ਸੀ?
2. ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਸਟੀਸ ਰਾਇਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ?
ਓ) ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ?
3. ਇਮੰਨ ਅਤੇ ਰਾ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਲਈ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਹੈ?
4. ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਉੱਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਮੰਨ ਅਤੇ ਰਾ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਣ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋਵੋਗੇ?
5. ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ ਕਿਉਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਘੱਟ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ?

ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਇਮੰਨ ਨੇ ਇਸ ਵਾਰ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੀਐਚਡੀ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਮੰਨ 15 ਸਾਲ ਦੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਜਾਣ ਦੀ ਮਗਰਲੀ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਦੁਰੇਡਾ ਸਿੱਖਿਆ ਰਾਹੀਂ 10 ਗਰੇਡ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਮੰਨ ਅਤੇ ਰਾ ਨੇ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਗ਼ੈਰ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਲਈ ਸੀ।

ਇਸ ਵਾਰ, ਜਸਟੀਸ ਸੂਲਮੈਨ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਜੱਜ ਨੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲ ਗਈ, ਇਸਦੀ ਸਮਿਖਿਆ ਕੀਤੀ:

18ਵੀਂ ਸਦੀ ਅਤੇ 20ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਮੁੰਡੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 14 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ, ਅਤੇ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 12 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਜਵਾਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਗ਼ੈਰ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ। ਇੰਗਲੈਂਡ, ਕਨਾਡਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਨੂੰਨ ਘੱਟ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮਾਪਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਨਿੱਕੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨਾ ਗ਼ੈਰ-ਮਾਮੂਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਯਮ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਉੱਤੇ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਮਰ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵੀ ਵਿਆਹ⁵ ਲਈ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਕਹਿਣ ਉੱਤੇ ਹੀ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। 1906 ਵਿੱਚ ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਵਿਧਾਨਸਭਾ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਅਧਿਨਿਯਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਉਮਰ 18 ਸਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ 16 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਉਪਰ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 16 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਹਰਾਮੀਪਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣਾ ਵਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਰੇ ਕਨਾਡਾ ਦੇ ਸੂਬੇ ਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਨੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਿੱਥੇ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। 1970 ਵਿੱਚ *ਵਿਆਹ ਅਧਿਨਿਯਮ* ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਵ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਉਪਰ ਦਿੱਤੇ ਵਿਧਾਨ ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਦੇ ਕਨੂੰਨ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸੀ। ਉਸ ਸਾਲ, ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 16 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਸਵੈਕਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪੱਖ ਦੇ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਵੀ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਨਾਲ ਇਸਦੇ ਨਵੇਂ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਵਿਆਹ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਮਾਨਤਾ ਰਾਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝ ਦੀ ਕਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

⁵ ਇੱਕ "ਨਾਜਾਇਜ਼" ਵਿਆਹ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੇਲੇ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਸਟੀਸ ਸੂਲਮੈਨ ਨੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਤਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਮੰਨ ਨੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਮੰਨ ਅਤੇ ਰਾ ਨੇ ਬੱਚੇ ਲਈ ਜਰੂਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਚਾਈ ਕਿ ਉਹ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇਮੰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਚਿਕਿਤਸਾ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਓ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਮੰਨ ਦਾ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਰਾਦੇ ਨੇ ਇਮੰਨ ਦੇ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਮਜਬੂਤ ਕੀਤਾ।

ਜਸਟੀਸ ਸੂਲਮੈਨ ਨੇ ਇਮੰਨ ਅਤੇ ਰਾ ਦੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਦਾ ਵੀ ਜਾਇਜਾ ਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਕਾਬਿਲ ਮਿਲੀਆਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਮੰਨ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਵਲੋਂ ਵੱਧ ਕਾਬਿਲ ਵੇਖਿਆ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਮੰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਓ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਲੱਭਿਆ ਕਿ:

“ਲੱਗਭੱਗ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਹੀ ਇਮੰਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਘਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਫਾਈ, ਖਾਨਾ ਪਕਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿੱਕੀ ਭੈਣ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਖ ਫਰਜ਼ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਮੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਬੱਚੇ ਲਈ ਆਇਆ ਦਾ ਕੋਰਸ ਲੈ ਲਿਆ, ਅਤੇ 1993 ਦੇ ਬਸੰਤ ਵਿੱਚ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁੱਛਗਿਛ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਿਖਿਅਕਾਂ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸੂਚਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।”

ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਜਸਟੀਸ ਸੂਲਮੈਨ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਆਹ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ ਬੱਚੇ, ਪਾਰਟੀਆਂ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਵਿਚਾਰ ਕਰਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਤੁਸੀਂ ਜਸਟੀਸ ਸੂਲਮੈਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਲੋਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋ? ਕਿਉਂ ਜਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?
2. ਜਸਟੀਸ ਸੂਲਮੈਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਵਿਆਹ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਬੱਚੇ, ਮਾਪੇ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ?
3. ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਸਟੀਸ ਸੂਲਮੈਨ ਵੱਲੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਣ ਲਈ ਵੇਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋ? ਕੀ ਕੁੱਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਜਰੂਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
4. ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜੱਜ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਇਮੰਨ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਲਈ ਸਿਆਣੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਣ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ? ਇਮੰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਓ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਸਬੂਤ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਘਰ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਬੱਚੀਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਖ ਫਰਜ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਿਖਿਅਕਾਂ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਿਆਣੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ) ਸਹੀ ਸੀ? ਕਿਉਂ ਜਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?
5. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਹੈਂਡਆਊਟ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਣ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜਤ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਚਾਰ ਲਾਇਕ ਇੱਕ ਜਰੂਰੀ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲੀ ਸੀ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਜਸਟੀਸ ਸੂਲਮੈਨ ਦੀ ਚਰਚਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਕਨਾਡਾ ਦੇ ਵਿਧਾਈ ਇਤਹਾਸ ਤੋਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਨਾਡਾ ਦੇ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਅਤੇ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਗਰਭਵਤੀ ਨਾਬਾਲਗ ਔਰਤ ਜਾਂ ਜਿਸਦਾ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਣ ਉੱਤੇ ਅਗੇਤ ਦਿੱਤੀ? ਇਸ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਨਾਡਾ ਦੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਮੁੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ?

ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦ

ਵਿਆਹ

ਵਿਆਹ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ

ਮਨਜ਼ੂਰੀ

ਕਰਾਰ

ਆਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਹ

ਤਲਾਕ

ਸਮਾਨਤਾ

ਰਸਮ

ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ

ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਕੀ ਹੈ?

ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਉਹ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪੇ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਜਮਾਤੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਤੀਜੇ-ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਜ਼ਬਾਤੀ, ਸਰੀਰਕ, ਵਿੱਤੀ, ਜਾਂ ਜਿਨਸੀ ਦੁਰਿਵਹਾਰ ਸਮੇਤ ਖਤਰੇ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਰਨਾ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਜਾਂ ਸਭਿਆਚਾਰ, ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਰਗੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਕੁਝ ਹਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੀ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਨੂੰ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਣਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਰੀਰਕ ਧਮਕੀਆਂ ਜਾਂ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਦੁਰਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਗੋਂ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਹੀ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਉਹ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਲਈ ਆਪਣੇ ਇਨਕਾਰ ਨਾਲ ਉਹ ਉਸ ਹਾਲਾਤ ਤੋਂ ਡਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਸਰ ਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤੇ ਘੱਟ ਜਾਂ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਪਰਵਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ, ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਹੈਂਡਆਊਟ)। ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਸਰਾਸਰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਹਰ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਵੀ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਵਿਚੋਲੇ ਰਾਹੀਂ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ, ਰਵਾਇਤਾਂ, ਅਤੇ ਫੈਮਿਲੀ ਸੈਟਿੰਗ, ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ, ਧੀ, ਭਤੀਜੀ, ਅਤੇ ਭਤੀਜੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ 'ਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਰਾਹੀਂ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਮੁਮਕਿਨ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਰੀਕ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਜਾਂ ਚੁਣਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ, ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਵਿਚੋਲੇ ਰਾਹੀਂ ਵਿਆਹ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਵੱਡਾ ਫ਼ਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਆਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਅੰਤਮ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਆਹ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

2013 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਉਨਟਾਰੀਓ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਲਿੰਗੀ ਲੋਕਾਂ (ਦੁਲਿੰਗੀ ਲੋਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ) ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਭਿਆਚਾਰ, ਧਰਮ, ਪਿਛੋਕੜ, ਅਤੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੇ ਲੋਕ ਵਿਆਹ ਲਈ ਮਜਬੂਰੀ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਖਾਸ ਬਰਾਦਰੀ, ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਾ ਹੀ ਸਿਰਫ ਨੌਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਵਿਆਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਖਾਸ

ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਜਿਹੜੇ ਬਾਲਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ 'ਤੇ ਅਕਸਰ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਬਾਹਰ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਾ ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਬਾਲਗ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵਿਆਹ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਹੱਦ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਹਨ, ਉਨਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਮਰ 18 ਸਾਲ ਹੈ।

ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਕੋਢ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਘੀ ਅਤੇ ਸੂਬਾਈ ਕਨੂੰਨ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਬੰਦੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਲਈ ਦਬਾਅ ਜਾਂ ਹੋਰਨਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦਬਾਅ ਬਿਨਾਂ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੂਬੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕਨੂੰਨੀ ਉਮਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਮਰ 18 ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ 16-18 ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਆਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ (ਵਿਆਹ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ 'ਤੇ ਹੈਂਡਆਊਟ ਵੇਖੋ) ਹੈ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਕਲਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਥੀ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪਸੰਦ ਨੂੰ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਕਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਨੂੰਨ, ਪਰਿਵਾਰ ਕਨੂੰਨ, ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਕ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਕ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਵਿਆਹ ਵਾਸਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਬਰੀ ਕੈਦ, ਪਿਤਰੀ ਅਗਵਾ, ਧਮਕੀ ਦੇਣ, ਹਮਲੇ ਜਾਂ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਨਾਗਰਿਕ ਜਾਂ ਸਥਾਈ ਵਸਨੀਕ ਵੱਲੋਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਵਿਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਦੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਨਵੰਬਰ 2014 ਵਿੱਚ, ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਿੱਲ ਐਸ-7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਵਾਂ ਕਨੂੰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਵਿਆਹ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਖ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਵਿਆਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਣਕੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਰਸਮ ਵਿੱਚ "ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ, ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਣਾ" ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜੁਰਮ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। *ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਆਲਮੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ* ਇੱਕ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਭਾਗ 16.2 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: “ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਪਤੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਆਹ ਹੋ ਸਕੇਗਾ।”

ਕੈਨੇਡਾ ਬਾਲ ਹੱਕ ਦੇ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਨਾਲ ਵੀ ਨਰੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਹੱਕ ਨਾ ਮੁਖਾਤਬ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ 'ਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਈ ਸੰਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ:

ਭਾਗ 11: ਸੂਬਾਈ ਦਲ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਥਾਂ ਬਦਲੀ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਦੀ ਗੈਰ-ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਾਅ ਕਰਣਗੇ।

ਭਾਗ 12: ਸੂਬਾਈ ਦਲ ਬੱਚੇ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਸਿਆਣਪੁਨੇ ਮੁਤਾਬਕ ਜਰੂਰੀ ਮਹੱਤਵ ਦੇਕੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਅਜਾਦੀ ਨਾਲ ਹੱਕ ਦੇਣ ਦਾ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦੇਣਗੇ।

ਭਾਗ 19: ਮਾਪੇ, ਕਨੂੰਨੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਨਿਸਕ ਹਿੰਸਾ, ਸੱਟ ਜਾਂ ਬਦਸਲੂਕੀ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਇਲਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਗੋਰਾਸ਼ਾਹੀ ਜਾਂ ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਜਿਨਸੀ ਬਦਸਲੂਕੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸੂਬਾਈ ਦਲ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ, ਸਮਾਜਕ, ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਉਪਾਅ ਕਰਣਗੇ।

ਕੈਨੇਡਾ ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੇ *ਮਹਿਲਾ ਖਿਲਾਫ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ* (CEDAW) ਵੀ ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਮੁਖਾਤਬ ਕਰਦਾ ਹੈ:

ਭਾਗ 16 (1): ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਮਹਿਲਾ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੂਬਾਈ ਦਲ ਮਹਿਲਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਜਰੂਰੀ ਉਪਾਅ ਕਰਣਗੇ:

(ੳ) ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੱਕ;

(ਅ) ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੱਕ। [...]

ਪਰ ਕੈਨੇਡਾ ਨੇ, ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਵਿਆਹ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ 1962 ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਦੋਨਾਂ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

2013 ਵਿੱਚ, ਕੈਨੇਡਾ ਅਤੇ ਜ਼ਾਮਬਿਆ ਨੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਮਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਮਤਾ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿੱਚ 100 ਤੋਂ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਮੁਲਕਾਂ ਨੇ ਸਹਿ-ਪ੍ਰਾਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮਤਾ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ 'ਤੇ ਗਲਤ ਅਸਰ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਦਾ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹਨ।

ਪੜ੍ਹੋ “ਅਗੋਸਟ ਦੇਅਰ ਵਿਲ: ਇਨਸਾਇਡ ਕੈਨੇਡਾਜ ਫੋਰਸਡ ਮੈਰਿਜੇਜ” (ਮੈਕਲੀਨਸ, 5 ਜਨਵਰੀ, 2015)

ਲੀ ਮਾਰਸ਼

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਲੀ ਨੇ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?
2. ਜਦੋਂ ਇਸ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲੀ ਵਿਆਹ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ? ਉਹ ਕੀ ਅਤੇ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੀ ਸੀ?
3. ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੇਣ ਲਈ ਲੀ ਨੂੰ ਕਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ?
4. ਚਰਚ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਪੱਤਰ ਬਾਰੇ ਮੰਡਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਕਿਰਿਆ ਕੀ ਸੀ?
5. ਮਦਦ ਲੈਣ ਲਈ ਲੀ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਇਹ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਉਹ ਕੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ?

ਅੰਤੁਆਪੇਟ੍ਰੀਮੇਉਲਕਸ

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਅੰਤੁਆ ਦੀ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਭੈਣ ਭਰਾ ਨੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਿਸ ਲਈ ਕੀਤਾ?
2. ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਤੁਆ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਰਨ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?
3. ਜਦੋਂ ਅੰਤੁਆ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਅਤੇ ਪੁਲਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ?
4. ਅੰਤੁਆ ਦੇ ਕੈਨੇਡਾ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?

“ਐਲਿਜਾਬੇਥ”

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਵਿਆਹ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ “ਐਲਿਜ਼ਾਬੇਥ” ਦੀ ਬਰਾਦਰੀ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਉਮੀਦਾਂ ਕੀ ਸਨ?
2. ਇੰਗਲਡ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ “ਐਲਿਜ਼ਾਬੇਥ” ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ?
3. “ਐਲਿਜ਼ਾਬੇਥ” ਦੇ ਮੰਗੇਤਰ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਆਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ?
4. ਜਦੋਂ “ਐਲਿਜ਼ਾਬੇਥ” ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੰਗੇਤਰ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਦੀ ਬਰਾਦਰੀ ਨੇ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ?
5. “ਐਲਿਜ਼ਾਬੇਥ” ਨੇ ਹਿਮਾਇਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਦਦ ਕਿੰਨੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ?
6. “ਐਲਿਜ਼ਾਬੇਥ” ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਦਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ?

ਪੜ੍ਹੋ *ਇਟਸ ਮਾਈ ਚੋਇਸ: ਹੂ, ਇਫ, ਭੇਨ ਟੁ ਮੈਰੀ* (ਸਾਊਥ ਏਸ਼ੀਅਨ ਲੀਗਲ ਕਲੀਨਿਕ ਓਨਟਾਰੀਓ, 2012)

ਇਹ ਮੇਰੀ ਚੋਣ ਹੈ ਸਾਊਥ ਏਸ਼ੀਅਨ ਲੀਗਲ ਕਲੀਨਿਕ ਓਨਟਾਰੀਓ (SALCO) ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਇੱਕ ਗ੍ਰਾਫਿਕ ਨਾਵਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਊਥ ਏਸ਼ੀਅਨ ਬਰਾਦਰੀ ਵਿੱਚ ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ‘ਤੇ ਖਾਸ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰ ਦਿੱਤੀ ਮੈਕਲੀਨ ਦੀ ਕੇਸ ਸਟੱਡੀਜ਼ “ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼: ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਅੰਦਰ” ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕੀਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਸਾਰੇ ਸਭਿਆਚਾਰ, ਧਰਮ, ਅਤੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦੇ ਹਨ।

ਮਾਇਆ, 17, ਅਤੇ ਸੈਮ

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਜਰਬੇ ਬਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਉਲਟ ਜਜ਼ਬਾਤ ਕਿਉਂ ਸੀ?
2. ਮਾਇਆ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਕੀ ਸਨ?
3. ਮਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਉਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ?
4. ਵਿਆਹ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਅਲਾਵਾ ਮਾਇਆ ਕੌਲ ਕੀ ਵਿਕਲਪ ਸਨ?
5. ਮਾਇਆ ਕਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? ⁶
6. ਮਾਇਆ ਕਿਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ?

⁶ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੁਕਤੀ ਹੈਂਡਆਊਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਕੈਰੀਨ, 18 ਅਤੇ ਸ਼ੀਲਾ

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਸ਼ੀਲਾ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਮਤਭੇਦ ਕਿਉਂ ਸੀ?
2. ਸ਼ੀਲਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਕਿਉਂ ਲੈਕੇ ਗਏ ਅਤੇ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ?
3. 18 ਸਾਲ ਦੀ ਹੋਣ ਤੇ ਕੈਰੀਨ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ?
4. ਕੈਰੀਨ ਨੇ ਕੀ ਸਕੀਮ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਕੌਣ ਸੀ?
5. ਕੈਰੀਨ ਦੇ ਕੀ ਕਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਹਨ?
6. ਮੰਨ ਲਓ ਕੈਰੀਨ 18 ਦੇ ਬਜਾਏ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 15 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਬਾਅ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਮੰਨ ਲਓ ਕੈਰੀਨ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ ਲੈਕੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮਨਸੂਬਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਛੇਤੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗੀ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਸ਼ੀਲਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਕੈਰੀਨ ਨੂੰ ਇੱਕ 15 ਸਾਲਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਏਸ਼

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਤੁਹਾਡੇ ਖ਼ਿਆਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹਨ ਜੇਕਰ ਏਸ਼ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ?
2. ਏਸ਼ ਗੇ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕੀ ਸੀ?
3. ਏਸ਼ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਲਈ ਦਬਾਅ ਕਿਵੇਂ ਪਾਇਆ ਸੀ?
4. ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਉਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਸ਼ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਛਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ?
5. ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੇ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਉਂ ਦੱਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸੀ?
6. ਏਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਤਲਾਕ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ? ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਮਿਲੀ ਸੀ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?
7. ਏਸ਼ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਦੀ ਕੀ ਸਿੱਖ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕੈਰੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ

ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵਿਆਹੇ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗੂ, ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਲਾਕ ਲੈਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਲਾਕ ਨੂੰ ਸੰਘੀ ਤਲਾਕ ਐਕਟ ਰਾਹੀਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਲਾਕ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਤਲਾਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕਲੀ ਲੋੜ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਆਹ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਟੁੱਟਿਆ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ, ਹੇਠਾਂ ਦੱਸੀ ਮਿਆਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ:

1. ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਥੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਅੱਡ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ।
2. ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।
3. ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਥੀ ਬਦਕਾਰੀ ਕਰ ਚੁਕਿਆ ਹੈ।

ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਰੱਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਕਦੇ ਹੋਇਆ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੀ ਗਲਤ ਸੀ। ਇਹ ਤਲਾਕ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤਲਾਕ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੱਖ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਵਿਆਹੇ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਨਸੂਖੀ ਇੱਕ “ਕਨੂੰਨੀ ਫਿਕਸ਼ਨ” ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਲਈ ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਿਸਾਲ ਲਈ, ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇੱਕ ਪੱਖ ਸਬੂਤ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਮਜਬੂਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਜਬੂਰੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਵਿਆਹ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਹ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮਜਬੂਰੀ ਅਤੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਆਹ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਪਰ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮਨਸੂਖੀ ਤਲਾਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਏ.ਐਸ. (ਲਾੜੀ) ਬਨਾਮ ਏ.ਐਸ. (ਲਾੜਾ)

ਏ.ਐਸ. (“ਏ”) ਦੀ ਉਮਰ 16 ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਮਤਰੇਏ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। “ਏ” ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਮਤਰੇਏ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ “ਐਸ” ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ “ਐਸ” ਕੈਨੇਡਾ ਆ

ਗਿਆ ਸੀ। ਬਕੈਲ “ਏ”, ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਮਤਰੇਏ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ “ਐਸ” ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ “ਏ” ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ “ਏ” ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ “ਐਸ” ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜੀ ਹੋਣ ਤੇ ਉਹ \$2,000 ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ “ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਾਰੇ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਉਹ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਵਾਂਗੇ, ਜੇ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ”। “ਏ” ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਬਾਅ ਦੇਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। “ਏ” ਉਸ ਦੇ ਮਤਰੇਏ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜਿਨਸੀ ਬਦਸਲੂਕੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਕਾਰਨ ਖਾਸ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਇਸ ਦਬਾਅ ਤੋਂ ਡਰਦੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ “ਏ” ਦਾ “ਐਸ” ਨਾਲ ਹੈਮਿਲਟਨ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਸਿਰਫ 16 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਮਤਰੇਏ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, “ਏ” ਅਤੇ “ਐਸ” ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਕਾਇਮ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਵਿਆਹ ਦੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਬਾਅਦ “ਐਸ” ਨੇ ਕੈਨੇਡਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ “ਏ” ਨੇ ਵਿਆਹ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜੀ ਦਿੱਤੀ।

“ਏ” ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਬੂਤ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਮਤਰੇਏ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਦਬਾਅ ਦਾ ਸਾਮ੍ਹਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਬਿਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਦਬਾਅ ਇੱਕ ਸਰੀਰਕ ਧਮਕੀ ਵਰਗੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ “ਐਸ” ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ।

ਜਸਟਿਸ ਮੈਂਡਿਸ ਡਾ ਕੋਸਟਾ ਨੇ “ਏ” ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਮਨਸੂਖੀ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦਬਾਅ ਥੱਲੇ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਸਟਿਸ ਮੈਂਡਿਸ ਡਾ ਕੋਸਟਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ:

ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਪੱਖ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੁਲਮ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਭੈੜੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਵਿਆਹ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ ਲੋਕ ਵੱਖ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੁਲਮ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਜੇ ਇੱਕ ਬੰਦੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਅਸਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੁੱਜੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਸਬਰ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਹੈ। ਦਬਾਅ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੁਲਮ ਨਾਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਮੰਨ ਇੰਨਾ ਭਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਉੱਥੇ ਸੁਤੰਤਰ ਪਸੰਦ ਦੀ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵੀ ਸੀ।

ਅਤਿਆਚਾਰ ਵੱਖ ਰੂਪ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਨੂੰ ਡਰ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਕਾਇਲ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਦਬਾਅ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਡਿਗਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ

ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਉਮਰ, ਸਿਆਣਪੁਨਾ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਹਾਲਤ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਦਬਾਅ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਰਸਮ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰਲਾ ਸਮਾਂ, ਕੀ ਵਿਆਹ ਸਿਰੇ ਲੱਗਿਆ ਸੀ, ਕੀ ਦੇਵੇਂ ਪੱਖ ਇੱਕ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਵਿਆਹ ਦੀ ਰਸਮ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰਲਾ ਸਮਾਂ ਵਰਗੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਤ ਹਾਲਾਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਜੁਲਮ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਰੀਰਕ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਧਮਕੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦਾ ਸਰੋਤ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ।

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਜਸਟਿਸ ਮੈਂਡਿਸ ਡਾ ਕੋਸਟਾ "ਦਬਾਅ" ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ?
2. ਵਿਆਹ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਜੁਲਮ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜਸਟਿਸ ਮੈਂਡਿਸ ਡਾ ਕੋਸਟਾ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ 8 ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਾਲਾਤ ਜਾਂ ਕਸ਼ੋਟੀਆਂ ਕੀ ਸਨ?
3. ਤੁਸੀਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ? ਕਿਉਂ ਜਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?
4. ਜੇਕਰ "ਏ" 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੱਖ ਹੁੰਦਾ? ਕਿਉਂ ਜਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?
5. ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ "ਏ" ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਮਨਸੂਖੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੱਜ ਇੱਕ ਤਲਾਕ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ। ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਤਲਾਕ ਦੀ ਇਜਾਜਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਨੋ ਪੱਖ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵੱਖ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਪਰ "ਏ" ਨੇ ਇੱਕ ਮਨਸੂਖੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ "ਏ" ਨੇ ਤਲਾਕ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਇੱਕ ਮਨਸੂਖੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤੀ? ਇੱਕ ਦੇ ਦੁੱਜੇ ਉੱਤੇ ਕੀ ਫਾਇਦੇ ਹਨ?

ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦ

ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ

ਵਿਚੋਲੇ ਰਾਹੀਂ ਵਿਆਹ

ਮਨਜ਼ੂਰੀ

ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ

ਤਲਾਕ

ਮਨਸ਼ੁਖੀ

ਦਬਾਅ

ਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਘਰ ਛੱਡਣਾ

ਇੱਕ ਨਿਆਏ ਜਾਂ ਅੱਲ੍ਹੜ ਲਈ, ਕਈ ਵਾਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਚਰਚਾ; ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੱਦ ਅਤੇ ਅਸੂਲ ਤੈਅ ਕਰਨਾ; ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ। ਖਾਸ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਅਸਹਿ ਜਾਂ ਖਤਰਨਾਕ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈਂਡਆਊਟ ਉਨਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਹੇਠਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, “ਮੁਕਤੀ” ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਸੰਖੇਪ ਹੈ। ਇਹ ਹੈਂਡਆਊਟ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰੇਮਵਰਕ ਕਿਵੇਂ ਅੱਲ੍ਹੜ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਵਾਬ ਦੀ ਬੇਹਤਰੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਲ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਤੋਂ ਅਜਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ “ਮੁਕਤੀ” ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਕੁਝ ਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ, ਪਰ ਕੈਨੇਡਾ ਦਾ ਮੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੈਨੇਡਾ ਦਾ ਇੱਕਲਾ ਸੂਬਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਸਿਰਫ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬੇਨਤੀ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਕਾਰਨ ਹਨ।⁷

ਕੇਸ ਸਟੱਡੀ

ਤਾਰਿਕ ਦੀ ਉਮਰ 16 ਸਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਮਾਰਕਰੈਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। 14 ਚਾਲੂ ਹੋਣ ਤਕ, ਤਾਰਿਕ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਤਾਰਿਕ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਿੱਥੇ ਤਾਰਿਕ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਘਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ। ਤਾਰਿਕ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਰਿਕ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਹੱਸ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਹਮਲਾ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਉਸ ਦੇ ਫੋਨ ‘ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਈ-ਮੇਲ ਅਤੇ ਫੇਸਬੁੱਕ ਸੁਨੇਹੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਯਮਕ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਵੱਡੇ ਘੋਲ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੇ ਸੀ। ਤਾਰਿਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਕਸਰ ਘੋਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਤਾਰਿਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਅਤੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਤਾਰਿਕ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਅਸਹਿ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੀ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ। ਤਾਰਿਕ ਦੇ ਜਿਗਰੀ ਦੋਸਤ, ਕਰਟੀਸ ਨੇ ਤਾਰਿਕ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਚਾਚਾ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਰਿਕ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ‘ਤੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਤਾਰਿਕ

⁷ "ਗੰਭੀਰ ਕਾਰਨ" ਦੇ ਉਦਾਹਰਨ ਜਿਹੜੇ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੋਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਸਹੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਮਾਪੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਕਿਰਾਏ ‘ਤੇ ਲੈਣ ਲਈ ਲੀਜ਼ ‘ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਦੇ ਹਕੂਮਤੀ ਸੁਭਾਅ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ।

ਕਰਨਾ ਕੀ ਹੈ, ਤਾਰਿਕ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਤਾਬ ਸੀ।

ਵਿਚਾਰ ਕਰਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਤਾਰਿਕ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਮੀਆਂ ਹਨ?
2. ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਪੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਮੁਕਤ" ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਜੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ

ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਉਨਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ 16 ਸਾਲ ਜਾਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਨਿਆਣਾ ਕਨੂੰਨ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ 65 ਹੇਠਾਂ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਘਰ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਅਤੇ ਅਜਾਦ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੇਲੇ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਘਰ ਛੱਡਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਨਟਾਰੀਓ ਦੇ ਕਨੂੰਨ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ 18 ਸਾਲ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਾਂ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਹੋਣ ਤੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਉੱਤੇ ਕੇਸ ਸਟਡੀ ਵਿੱਚ ਤਾਰਿਕ ਨੂੰ ਘਰ ਛੱਡਕੇ ਜਾਣਾ ਮਨੋਹਰ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੁੱਖ ਵਿੱਤੀ ਅੜਿੱਕਾ ਨਾਲ ਆਇਆ ਹੈ। ਮਿਸਾਲ ਲਈ ਪਰਵਾਰ ਕਨੂੰਨ ਐਕਟ ਦਾ ਭਾਗ 31 (1) ਹਰੇਕ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਣਵਿਆਹੇ ਨਿਆਣੇ ਨੂੰ 18 ਸਾਲ ਦਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤਾਰਿਕ ਵਰਗੇ ਇੱਕ 16 ਜਾਂ 17 ਸਾਲ ਦੇ ਨਿਆਣੇ ਦੇ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਤੋਂ ਜਾਣ ਨਾਲ ਤਾਰਿਕ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੁੱਜੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਤਾਰਿਕ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਮਾਲੀ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ 16 ਸਾਲ ਜਾਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਉਨਟਾਰੀਓ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕੋਡ ਤਹਿਤ ਮਕਾਨ ਦੇ ਪਾਟੇ ਲਈ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਰਿਕ ਭਾੜੇ, ਖਾਣੇ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਲੋੜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰੇਗਾ?

ਕਈ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਤਾਰਿਕ ਘਰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸਮਾਜਕ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਪਾਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ, ਉਹ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਨਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਜਕ ਸਹਾਇਤਾ ਉਨਟਾਰੀਓ ਵਰਕਸ ਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਏਜੰਸੀ ਵੱਲੋਂ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਨਾਹ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਸਮੇਤ ਬੁਨਿਆਦੀ ਲੋੜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ

ਖਰਚ ਲਈ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। 16 ਸਾਲ ਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਕ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਪਾਤਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਨਾਕਾਬਲ ਜਾਂ ਅੜੀਅਲ ਹਨ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਰੀਰਕ, ਭਾਵਾਤਮਕ, ਜਾਂ ਜਿਨਸੀ ਦੁਰਿਵਹਾਰ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ, ਜੇਕਰ ਤਾਰਿਕ 16 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘਰ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਸਮਾਜਕ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ “16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਨਿਆਏ ਅਤੇ ਬਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ” ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਹੋਰ ਤੰਗ ਹਨ।

ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਿਤਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?

➤ **ਲੇਟੇਰਨਿਆਓ ਬਨਾਮ ਹਾਸਕੋਲ**

16 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸਕਾਟ ਹਾਸਕੋਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਮਤਰੇਏ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ, ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਤੰਗ ਮਾਲੀ ਹਲਾਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਾਹਰ ਜਾਕੇ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ‘ਤੇ ਰਹਿਣਾ। ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਕਾਟ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਲਾਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਕਾਟ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਸਕਾਟ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਿਆ। ਸਕਾਟ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਨਾਲ ਲੜਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਨਾਲ ਗਰਮੀ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਮੁਕਾਉਣ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਸਕਾਟ ਨੇ ਜਦੋਂ ਸਕੂਲ ਫਿਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਅੱਗੋਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਕਾਟ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੁਆਗਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸਕਾਟ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲੱਗਾ। ਸਕਾਟ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਸਕਾਟ ਦੇ ਮਤਰੇਏ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪੀਣ ਦੀ ਭੈੜੀ ਆਦਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਕਾਟ ਲਈ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਅਸਹਿ ਹੋ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਤ ਸਕਾਟ ਲਈ ਅਸਹਿ ਸਨ, ਸਕਾਟ ਦੀ ਮਾਤਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਆਪ ਗਵਾਹ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। 16 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਹੋਣ ਤੇ ਸਕਾਟ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਜੋੜੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲੱਗਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਲਈ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਸਕਾਟ ਨੇ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਇਹ ਸਭ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਕੂਲ ਜਾਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਐਸਟ ਨਾਲ ਗਰੇਡ 12 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਸਮਰ ਦੀ ਜੋਬ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਜੱਜ ਨੇ ਸਕਾੱਟ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਸਕਾੱਟ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਕੀ ਸਕਾੱਟ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇਹ ਪਤਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਜਸਟਿਸ ਕਲੈਮੈਂਟਸ ਨੇ ਓਨਟਾਰੀਓ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਕਨੂੰਨ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ (ਹੁਣ ਪਰਿਵਾਰ ਕਨੂੰਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਭਾਗ 31 (1) ਅਤੇ (2)) ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ:

(1) ਹਰੇਕ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਲਈ ਲੋੜ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਕੁਆਰੇ ਅਤੇ 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਨਿਆਏ ਨੂੰ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਸਰਾ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਹੈ।

(2) ਉਪਭਾਗ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ 16 ਜਾਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਆਏ ਵੱਲੋਂ ਪਿਤਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਉੱਤੇ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਰ.ਐਸ.ਓ. 1990, ਸੀ.ਐਫ.3, ਭਾਗ 31(2)।

ਸਕਾੱਟ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਕਾੱਟ ਨੇ ਪਿਤਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਸਟਿਸ ਕਲੈਮੈਂਟ ਨੇ ਫਿਰ ਵੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੱਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਵੱਖ ਅਰਥ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਕਾੱਟ ਨੇ ਹੀ ਪਿਤਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇ ਸਕਾੱਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਿਤਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਵਾਪਸ ਲੈਂਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ 18 ਸਾਲ ਦਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ।

ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਸਟਿਸ ਕਲੈਮੈਂਟ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਕਨੂੰਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸੰਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਅਤੇ ਪਿਤਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇਹ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ:

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ 16 ਸਾਲ [ਪਰਿਵਾਰ ਕਨੂੰਨ ਐਕਟ ਭਾਗ 31(2) ਤਹਿਤ] ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ “ਪਿਤਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਿਆਏ ਦਾ “ਇਖ਼ਤਿਆਰੀ” ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਬੰਧਨ ਕੱਟਣਾ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਜੀਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਜਾਤੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਨਿਆਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਉਸ ਦੀ ਇਹ ਚੋਣ ਪਰਿਵਾਰ ਇਕਾਈ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ। ਨਿਆਏ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਇਹ ਚੋਣ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਪਰਿਵਾਰ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੋੜ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਨਿਆਏ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮੁਕਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਨਿਆਏ ਘਰ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਸਮੇਤ ਪਿਤਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਉਥੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ ਪਿਤਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਤੋਂ “ਉਸਾਰੂ” ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇਕਰੂਪ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਛੱਡਣ ਦੀ ਚੋਣ ਇਖ਼ਤਿਆਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਨਿਆਏ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਕਈ ਕੇਸ ਹੋਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਮਾਪਿਆਂ ਜਾਂ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਬਿਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਪਰਿਵਾਰ ਇਕਾਈ ਦੀ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਨਿਆਏ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ 16 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚੰਗੇ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਹਿੱਤ 'ਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਸਮਝ ਮੁਤਾਬਕ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਿਚਾਰ ਕਰਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਇੱਕ "ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸੀ" ਅਤੇ ਇੱਕ "ਉਸਾਰੂ ਵਾਪਸੀ" ਵਿੱਚ ਕੀ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਸਕਾਟ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?
2. ਜੇਕਰ ਤਾਰਿਕ ਨੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਸਾਰੂ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਣਗੇ? ਤਾਰਿਕ ਦੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਸਕਾਟ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਹੈ?
3. ਕਿਸ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਿਤਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਕ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸੀ ਕਿਦਾਂ ਹੋਵੇਗੀ?

ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀ ਚੋਣ

ਮੰਨ ਲਓ ਤਾਰਿਕ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤਲਾਕ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਰਿਕ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਬੂਟੇ ਰਹਿਣਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਘਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਖਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਹਕੂਮਤੀ ਵਿਵਹਾਰ ਉਸ ਦੀ ਮੁੱਖ ਚਿੰਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੱਕ ਵਧੀਆ ਚੋਣ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਕਿ ਤਾਰਿਕ ਇਹ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਨਿਆਏ ਦੀ ਪਸੰਦ ਨੂੰ ਨਿਆਏ (ਬਾਲ ਕਨੂੰਨ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਐਕਟ ਭਾਗ 24 (1) ਤਹਿਤ) ਦੀ ਬੇਹਤਰੀ ਲਈ ਚੰਗੇ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਹਿੱਤ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਿਆਏ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਦੀ ਪਸੰਦ ਨੂੰ ਉੱਨਾ ਹੀ ਮਾਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜੱਜ ਨਿਆਏ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਆਏ ਦਾ ਵਕੀਲ ਵੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੱਜ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਨਿਆਏ ਅਤੇ ਬਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਉਨਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ, ਬਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਨੂੰਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਹੈ ਜਦੋਂ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਨਿਆਏ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆਂ ਮਿਆਰੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਲ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸੇਵਾ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ 3 ਤਹਿਤ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਨਿਆਏ ਆਪਣੇ

ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਬਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਇਲਜ਼ਾਮ ਪੜਤਾਲ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ ਨਿਆਏ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਬਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨਿਆਏ ਲਈ ਵਕਤੀ ਦੇਖਭਾਲ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਲਈ ਫਿਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਧਰਮ ਘਰ ਜਾਂ ਸਮੂਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਿਆਏ ਨੂੰ ਰੱਖਣ, ਜਾਂ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਧਰਮ ਮਾਪਿਆਂ ਨਿਆਏ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਣ। ਬਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਾਂ ਦੇਸਤ ਨੂੰ ਵੀ ਤੱਕ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਕਿ ਨਿਆਏ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਨਿਆਏ ਕੁਝ ਯਕੀਨੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਏ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਥਾਈ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਆਏ ਦਾ ਜਿਕਰ ਇੱਕ ਕਰਾਊਨ ਵਾਰਡ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਿਆਏ ਕਰਾਊਨ ਵਾਰਡ ਬਣਦੇ ਹੀ, ਨਿਆਏ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨਿਆਏ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਘਰ ਲਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ ਕਰਣਗੀਆਂ।

ਬਾਲ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸੇਵਾ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ 37(2) ਮੁਤਾਬਕ, ਇੱਕ “ਨਿਆਏ” (16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਦੱਸਿਆ) ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ:

- ੳ) ਮਾਪੇ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ‘ਚ ਨਾਕਾਮੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਸ਼ਰੀਰਕ ਨੁਕਸਾਨ ਨਿਆਏ ਨੂੰ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ ਹੈ
- ਅ) ਨਿਆਏ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਛੇੜਛਾੜ, ਜਾਂ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਕ ਹੋਰ ਬੰਦੇ ਵੱਲੋਂ ਜਿੱਥੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਜਾਣਦੇ ਹੈ ਜਾਂ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਥੇ ਇੱਕ ਖਤਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਆਏ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ‘ਚ ਨਾਕਾਮ ਸੀ
- ਸ) ਮਾਪੇ, ਸ਼ਰੀਰਕ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਮੁਹੱਈਆ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ‘ਚ ਨਾਕਾਮ ਸੀ
- ਹ) ਨਿਆਏ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰਵਾਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ‘ਚ ਨਾਕਾਮੀ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ ਜਾਂ ਖਤਰਾ ਹੈ
- ਕ) ਨਿਆਏ ਨੂੰ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਉਪਚਾਰ ਜਾਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਮੁਹੱਈਆ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ‘ਚ ਨਾਕਾਮ ਸੀ
- ਖ) ਨਿਆਏ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲੱਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਆਏ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਉਦਾਂ ਹੋਰ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਿਆਏ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਿਆਏ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ
- ਘ) ਨਿਆਏ ਦੀ ਉਮਰ ਬਾਰਾ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਹਲਾਕ ਜਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੰਦੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਨੁਕਸਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯੋਗਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ
- ਚ) ਮਾਪੇ ਨਿਆਏ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ

ਸਪੁਰਦਗੀ, ਪਹੁੰਚ, ਅਤੇ ਗਾਰਡੀਅਨਸ਼ਿਪ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਫੈਸਲੇ ਵਾਂਗੂ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨਿਆਏ ਦੇ ਉੱਤਮ ਹਿੱਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਬਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ।

ਚਰਚਾ

1. ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਪਰ ਦੱਸੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੱਖਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੀ ਕਲਾਸ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਜੋੜੇ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਰੋ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? “ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਨਾਕਾਮੀ” ਵਰਗੇ ਪਦ ਬਾਰੇ ਗੌਰ ਕਰੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ?

16-18 ਵਿਚਕਾਰ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਟਾਕਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ?

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੀ ਭਾਗ 'ਚ ਦੱਸਿਆ, ਘਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਤੁਹਾਡੇ ਚੋਣ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜਾਂ ਜਿਆਦਾ ਹੋਣ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਪਰ ਦੱਸੇ ਨਾਲ ਚੇਤਾ ਕਰੋ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ 16 ਸਾਲ ਜਾਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਪਿਤਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ (ਨਾ ਕਿ ਘਰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸਕਾਟ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ *ਲੇਟੋਰਨਿਆਓ ਬਨਾਮ ਹਾਸਕੋਲ* ਵਿੱਚ ਸੀ) ਦੇ ਨਾਲ ਘਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਲੋੜ ਵਾਸਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਰ 'ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਐੱਖਾ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਾਜਕ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਰਕਮ ਬਹੁਤੀ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ।

ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਰੱਥਾ ਜਾਂ ਸਾਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬਦਸਲੂਕੀ ਜਾਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਨਾਕਾਮੀ ਕਾਰਨ ਘਰ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋ, ਆਪਣੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਅਕ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਭਰੋਸੇ ਲਾਇਕ ਕਿਸੇ ਬਾਲਗ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇੱਕ ਬਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਫੋਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਸੰਬੰਧਤ ਨਿਆਏ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੇਵਾ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ

ਤੁਹਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਪਿਆਂ ਕੰਟਰੋਲ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਸੁਤੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੂਟੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਿਆਏ ਦੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਹਾਇਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਤੁਹਾਡੀ ਚੰਗੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

➤ **ਬਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਪੀਲ ਬਨਾਮ ਵੀ.ਐਸ. (ਪੀ.)**

ਡੀ ਦੀ ਉਮਰ 14 ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ 17 ਹਫ਼ਤੇ ਦੀ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਘਰੋਂ ਭੱਜ ਗਈ। ਡੀ ਜਨਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਡਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਰਭਪਾਤ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ।

ਡੀ ਵੱਲੋਂ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਘਰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੇ ਪੀਲ ਦੀ ਬਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਕਤੀ ਦੇਖਭਾਲ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਡੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਤਹਿਤ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਡੀ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡੀ ਨੇ ਘਰ ਆਉਣੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਡੀ ਨੂੰ ਬਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਣਾ ਸੱਕਣ ਅਤੇ ਘਰ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨ।

ਭਾਵੇਂ ਡੀ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਰਾਜੀ ਸੀ ਕਿ ਬਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਡੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ (ਡੀ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇਵੇਂ ਪੈਂਟੇਕੋਸਟਲ ਚਰਚ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ) ਕਾਰਨ ਗਰਭਪਾਤ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਖਿਲਾਫ ਸਨ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਨਿਆਏ ਦੀ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਬਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਬਾਲ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸੇਵਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡੀ ਦੀ ਵਕਤੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂਕਿ ਉਹ ਡੀ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਗਰਭਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲੈਣ। ਭਾਵੇਂ ਡੀ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੇ ਬਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਡੀ ਦੀ ਵਕਤੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਰਭਪਾਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।⁸

ਡੀ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕਈ ਪੇਸ਼ਾਵਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਮਾਜਕ ਵਰਕਰ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਡੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਸੁਪਨੇ ਆਉਂਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਪਰੈਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਵਖਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਖ਼ਾਸ

⁸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੇਲ ਬਾਲ ਪਰਿਵਾਰ ਸੇਵਾ ਐਕਟ 62 (1), ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਡੀ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ।

ਉਸ ਦੀ ਘੱਟ ਉਮਰ ਅਤੇ ਨਿਆਏ ਦੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਵੇਖ ਗਰਭਪਾਤ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ। ਡੀ ਨੇ ਵੀ ਹਾਲ ਹੀ 'ਚ ਜਿਨਸੀ ਰੋਗ ਲਈ ਦਵਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਨਿਆਏ ਲਈ ਇੱਕ ਖਤਰਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਨੋ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੇ ਡੀ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਔਸਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਸਮਰਥ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮਨੋ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੇ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਵੀ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਟਕਰਾਅ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਰਭਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇਗਲੇ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਡੀ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਬਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਗਰਭਪਾਤ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਰਸ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਮਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਆਏ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗੀ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਡੀ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਗਰਭਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਨਕਾਰ ਨਾਲ ਸਹਮਤਿ ਡੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਣਜੰਮੇ ਨਿਆਏ ਦੇ ਵਧੀਆ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਜਸਟਿਸ ਕਾਰਸਵਿਕ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਅਣਜੰਮੇ ਨਿਆਏ ਦੇ ਭਲੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਾਜਰੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲੇ ਇੱਕ ਅਣਜੰਮੇ ਨਿਆਏ ਦੀ ਕਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇਨਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।^੯ ਇੱਕ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਸਟਿਸ ਕਾਰਸਵਿਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਣਜੰਮੇ ਨਿਆਏ (ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ) ਦੇ ਹਿੱਤ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਜਸਟਿਸ ਕਾਰਸਵਿਕ ਨੂੰ ਹੁਣ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਡੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਕਰਨ ਵਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ *ਬਾਲ ਪਰਿਵਾਰ ਸੇਵਾ ਐਕਟ* ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਉਸ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਏ ਦਾ ਚੰਗੇ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਹਿੱਤ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਸਟਿਸ ਕਾਰਸਵਿਕ ਨੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਬਾਬਜੂਦ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਵਕਤੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇਣਾ ਡੀ ਦੇ ਵਧੀਆ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਡੀ ਦੀ ਲੋੜ ਮੁਤਾਬਕ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੱਤਾ।

^੯ਵੇਖੋ ਬੋਰੋਵਸਕੀ ਬਨਾਮ ਕੈਨੇਡਾ (1989), ਟ੍ਰੈਮਬਲ ਬਨਾਮ ਦੈਗਲੇ (1989), ਅਤੇ ਆਰ ਬਨਾਮ ਸੁਲੀਵਾਨ (1991)।

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ:

1. ਤੁਸੀਂ ਜਸਟਿਸ ਕਾਰਸਵਿਕ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ? ਕਿਉਂ ਜਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?
2. ਕਿਸ ਡਿਗਰੀ ਤੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੀ ਦੇ "ਚੰਗੇ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਹਿੱਤ" ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਸੀ? ਭਰੂਣ ਬਾਰੇ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ?

ਨਤੀਜਾ

ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੇ ਹਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਪਿਆਂ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖ ਹਾਲਾਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਾਲਾਤ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਘਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕਿੰਨੀ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਕੰਨੂੰ ਵੱਖ ਉਮਰ ਦੇ ਅੱਲ੍ਹੜ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਿਆਣਪੁਣੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਕੰਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਘਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤੀ ਵਾਰ, ਕੰਨੂੰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲਿਆਂ ਕਈ ਸਮਾਜਕ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ) ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਅਨੁਕੂਲ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਘਰ ਰਹਿੰਦੇ ਤੁਹਾਡੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਪਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦੇਖਭਾਲ ਤੋਂ ਰਵਾਨਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਧਰਮ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੱਕੀ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਗੇਂਦ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ 16 ਸਾਲ ਦਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਘਰ ਛੱਡਣਾ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਕਿਵੇਂ ਦੇਵੋਗੇ।

ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਣਾ ਇੱਕ ਤਣਾਅ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਘਰ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕੰਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵੱਖ ਹਾਲਾਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੇਚੀਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੰਨੂੰ ਵਿੱਚ ਗੁੰਝਲ ਸਿਰਫ ਘਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੰਨੂੰ ਨੌਜਵਾਨ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦੀ ਸਾਖ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਖਾਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਜੁੰਮੇਵਾਰ ਬਾਲਗ ਜਾਂ ਸੰਗਠਨ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅੱਲ੍ਹੜ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਸਰੋਤ ਉਪਲਬਧ ਹਨ।

ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦ

ਮੁਕਤੀ

ਸਮਾਜਕ ਸਹਾਇਤਾ

ਇਖਤਿਆਰੀ ਨਿਕਾਸੀ

ਉਸਾਰੂ ਨਿਕਾਸੀ

ਬਾਲ ਸਹਾਇਤਾ

ਕਰਾਉਨ ਵਾਰਡ

ਨਿਆਏ ਦੇ ਚੰਗੇ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਹਿੱਤ ਲਈ

ਪੂਰਕ ਭਾਗ ਇੱਕ: ਚੋਣ ਅਤੇ ਵਸੀਲੇ

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਦਬਾਅ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਜਾਂ ਇੱਕ ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ:

- ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਗਵਾਈ ਸਲਾਹਕਾਰ, ਸੇਸ਼ਲ ਵਰਕਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਕਲੀਨਿਕ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ:
 - ਜਸਟਿਸ ਫੋਰ ਚਿਲਡਰਨ ਏਂਡ ਯੂਥ (ਸੰਪਰਕ: 416-920-1633 ਜਾਂ 1-866-999-5329, ਵੈੱਬਸਾਈਟ: www.jfcy.org)
 - ਸਾਊਥ ਏਸ਼ੀਅਨ ਲੀਗਲ ਕਲੀਨਿਕ ਓਨਟਾਰੀਓ (ਸੰਪਰਕ: 416-487-6371, ਵੈੱਬਸਾਈਟ: www.salc.on.ca)
 - ਬਾਰਬਰਾ ਸ਼ਲੀਫਰ ਕਮੇਮਰੈਟਿਵ ਕਲੀਨਿਕ (ਸੰਪਰਕ: 416-323-9149 ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ 234, ਵੈੱਬਸਾਈਟ: www.schliferclinic.com)
- ਤੁਸੀਂ ਹੈਲਪਲਾਈਨ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ:
 - ਕਿਡਜ਼ ਹੇਲਪ ਫੋਨ (ਸੰਪਰਕ: 1-800-668-6868, ਵੈੱਬਸਾਈਟ: www.kidshelpphone.ca)
 - ਓਨਟਾਰੀਓ ਵਿਕਟਿਮਜ਼ ਸਪੋਰਟ ਰੇਫਰਲ ਲਾਇਨ (ਸੰਪਰਕ: 1-888-579-2888 or 416-314-2447)
- ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਥਾਨਕ ਬਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ (ਟੋਰੰਟੋ ਵਿੱਚ, ਸੰਪਰਕ: 416-924-4646, ਵੈੱਬਸਾਈਟ: www.torontocas.ca)
- ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਟਸ ਮਾਈ ਚੋਇਸ: ਹੂ, ਇਫ, ਭੇਨ ਟੂ ਮੈਰੀ ਦੇ ਪੇਜ 22 'ਤੇ ਕੈਰੀਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰੋ।

ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

- ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਸੰਪਰਕ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਇਸ ਲਿੰਕ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰਾਲੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰੋ: <https://www.voyage2.gc.ca/minroca/mobile/termsandconditions-en.htm> ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਮੁਫ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਐਮਰਜੰਸੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰੇਗੀ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਲ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਸੁਨੇਹੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ।
- ਆਪਣੀ ਸੰਪਰਕ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਆਪਣੇ ਪਾਸਪੋਰਟ ਫੋਟੋ ਪੇਜ ਅਤੇ ਜਨਮ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਫੋਟੋਕਾਪੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਇੱਕ ਹਾਲਿਆ ਫੋਟੋ, ਅਤੇ ਯਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਸੇ ਇਤਬਾਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫ਼ਲਾਈਟ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ
- ਆਪਣੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਕੈਨੇਡਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਪਛਾਣੋ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਪਰਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖੋ

- ਕੁਝ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਕੈਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੈੱਲ ਫੋਨ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ

ਵਧੀਕ ਆਨਲਾਈਨ ਸਰੋਤ:

- ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਹੋ: <http://www.forcedmarriages.ca/get-help/i-am-in-a-forced-marriage/>
- ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ: <http://travel.gc.ca/assistance/emergency-assistance>
- ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰ ਛੱਡਣ ਬਾਰੇ ਵੱਧ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ:
 - ਜਸਟਿਸ ਫੋਰ ਚਿਲਡਰਨ ਐਂਡ ਯੂਥ ਵੱਲੋਂ ਵੀਡੀਓ:
<https://www.youtube.com/watch?v=eZ6nTOoLei4>